

Пречѣтомъ твоёмъ образъ покланяемца благій, просяще процѣнїа прегрѣшенїи нашихъ, Хрѣте Бже: колею ко благоволахъ єси плотью взыти на крѣтъ, да избавиши, ѡже создлахъ єси, ѿ работъ вражіа. Тѣмже благодарственнѡ копїемъ ти: радостнѡ исполнилъ єси всѣ, спсе нашихъ, пришедый спастнѡ мїръ.

Тѣже цѣлуютъ ѡ іконѣ кїи, глаголюще тропарь:

Милосердїа ещи источникъ, милости сподоки насъ Бже, призри на люди согрѣшившыа, ѡвнѣ ѡакъ приенѡ сила твою: на члѣ ко оуповающе, раддїеа, копїемъ ти, ѡакъ иногда Гавріїла безплотныхъ архїстратїгъ.

Тѣже приклонше главѣ, глѡтъ єїѡ молїтвѣ:

Гдн, низпослѡ рѣкъ твою изъ высотъ стѣгѡ жилища твоегѡ, ѡ оукрѣпнѡ мѣ въ подлежащю службу твою: да неосужденнѡ предстанѣ стращномъ прѣтолѣ твоёмъ, ѡ безкрѡвное священнодѣїствїе совершѣ. ѡакъ твоѡ єсть сила ѡ слава, во вѣкн вѣкѡвѣ. ѡминь.

Тѣже творѣтъ ѡ кз анкѡмъ поклѡны по єдїномъ, ѡ чѣкѡ ѡходѣтъ кз жертвенникъ, глаголюще:

Внїдѣ въ домъ твоѡ, поклонїеа ко храмъ стѡмъ твоёмъ въ стращѣ твоёмъ. Гдн, наставнѡ мѣ правдою твою, врагъ моїхъ ради исправи прѣдъ твою пѣть моїѡ. ѡакъ нечетъ ко оутѣхъ ѡхъ истинны, сердце ѡхъ євѣтно, грѡкъ ѡверѣтъ гортань ѡхъ, ѡзыки своїми льцѡхъ. Сздн ѡмъ Бже, да ѡпадѣтъ ѡ мыслей своїхъ, по мнѡжествѣ нечестїа ѡхъ ѡзрїннѡ ѡ, ѡакъ прѡгорчїша члѣ Гдн. ѡ да возвеселѣтѣа всѡ оуповающїи на члѣ, во вѣкн возраддѡтѣа, ѡ вселїнїа въ нїхъ, ѡ похвалѣтѣа ѡ чѣвѣ любѡщїи ѡма твоѡ. ѡакъ ты благословнїши праведника, Гдн. ѡакъ ѡрѣжемъ благоволенїа вѣнчалъ єси насъ.

Вшѣдше же ко свѣчїанце, творѣтъ поклѡны трїи прѣдъ стѡю трѡпѣзю, ѡ цѣлуютъ стѡе євѣлїе ѡ стѡю трѡпѣзѣ. Тѣже прїемлютъ кз рѣкн скоѡ кїнждѡ стїхарѣ своїѡ, ѡ творѣтъ поклѡны трїи кз востѡкѣ, глаголюще кз єєвѣ кїнждѡ:

Бже, ѡчїнїти мѣ...

БЖЕСТВЕННАЯ ЛИТУРГІА ИЖЕ ВО СВАТЫХЪ ОТЦА НАШЕГО ІѠАННА ЗЛАТОУСТАГО.

Božská liturgie svatého
Jana Zlatoústého

S požehnáním Jeho Přeosvícenosti Izaiáše, biskupa olomoucko-brněnského

Překlad, který je před vámi, má za sebou dlouhou cestu vývoje, jehož součástí byla konzultace s dalšími teology i jazykovými poradci. Poté byla použitelnost textu prakticky ověřována při bohoslužbě. Jedná o kolektivní dílo řady spolupracovníků. Zásadní význam měly připomínky starších duchovních (za všechny bych rád vzpomenu již zesnulého překladatele liturgických textů prot. Miroslava Mužíka). Bylo zpracováno mnoho návrhů a podnětů. Za účelem tištěného vydání byl k liturgii posláze připojen i text večerní bohoslužby a kalendárium. Zvláštní poděkování patří mátušce Darji Mužíkové, znalkyni klasického českého jazyka, která nám pokytlá cenné rady a ujala se jazykových korektur liturgie.

*V cyrilometodějském roce
1150. výročí příchodu sv. Cyrila a Metoděje*

Předmluva

Z pozorování liturgického života naší církve je už od devadesátých let zřejmé, že významná část duchovenstva i věřících si přeje mít možnost služby Božské liturgie ve znění, které vychází z tzv. Gorazdova sborníku, ale je už rozšířené o části, které svatý vladyka Gorazd z misijních důvodů z liturgie vypustil (hlavním motivem byl požadavek na zkrácení nedělní bohoslužby na 70 minut). Přikročili jsme k tomu, v co kdysi doufal svatý vladyka Gorazd, – zahrnout do textu českého Služebníku celou liturgii. Vycházeli jsme při tom z toho, že forma českého pravoslaví se od dob sv. Gorazda stále utváří a předložení plného znění liturgie duchovenstvu skýtá tomuto procesu další prostor. Hledání české formy liturgie, její vývoj, utváření a tříbení je dokladem života a budoucnosti specificky české liturgie. Nabízený bohoslužebný text vznikl s respektem k současné místní liturgické tradici a zároveň s ohledem na současné potřeby naší církve. V názorech na liturgickou podobu češtiny však u nás panuje značná roztržštěnost; tento překlad se pokouší držet střední cesty.

Základní cíle, které jsme sledovali při práci nad překladem:

- 1.) Uchovat klasickou krásu bohoslužebného jazyka, na který jsou uvyklí čeští pravoslavní křesťané od dob vydání tzv. „Gorazdova sborníku“ až doposavad. Zachovat specifickou českou pravoslavnou terminologii zavedenou svatým vladykou Gorazdem a dále ji rozvíjet. Neseťřit z jazyka liturgie pel vznešenosti, poetičnosti a návaznosti na předky ve víře. Proto bylo textu ponecháno lehce archaické zabarvení.
- 2.) Opravit některé nedostatky starého překladu. Na několika místech zpřesnit překlad modliteb. Rozšířit české znění liturgie do plného rozsahu, jak je obvyklý v pravoslavných Služebnicích ve světě. Připojit překlad liturgických poznámek, diákonských dialogů. (V české variantě textu jsou některé poznámky oproti církevněslovanskému znění podrobnější – dle vzoru Služebníku od prot. Čestmíra Kráčmara.)

Božská liturgie svatého Jana Zlatoústého

Proskomidie

Kněz, který hodlá vykonat službu Božských Tajin, se má dříve smířit se všemi a nemít nic proti komukoliv, má chránit srdce, jak možno, od zlých myšlenek, být zdrženlivým a strážlivým od předvečera až do času služeb Božích. V ustanovený čas se kněz i diákon postaví před svatými dveřmi oltáře a učiní společně, žehnajíce se, tři poklony k východu. Potom se začíná:

Diákon: Požehnej, vladyko!

Kněz: **B**lahosloven Bůh náš, vždycky, nyní i příště, až na věky věkův, amen.

Diákon: Králi nebeský... (Následuje Trisagion až po Otče náš.)

Kněz: Neboť tvé jest království...

Potom říkají oba:

Smiluj se nad námi, Pane, smiluj se nad námi, neboť žádné omluvy nevědouce, tuto modlitbu tobě, jako Vládci svému, my hříšníci přinášíme: smiluj se nad námi.

Sláva Otcí i Synu i Svatému Duchu.

Pane, smiluj se nad námi, neboť v tebe doufáme; nehněvej se na nás velmi, aniž rozpomínej se na hříchy naše, ale pohleď i nyní jako milosrdný na nás a zbav nás nepřátel našich; neboť tys Bůh náš a my lid tvůj, všichni dílo rukou tvých a jméno tvé vzýváme.

I nyní i vždycky, až na věky věkův. Amen.

Bránu milosrdenství otevři nám, požehnaná Bohorodice, abychom doufající v tebe nezhyňuli, ale osvobozeni byli tebou od všeliké bídy; ježto jsi spása pokolení křesťanského.

Přecházejte k obrazu tvému...

ЧИНЪ

СВАЦЕННЫА І БЖЕСТВЕННЫА ЛІТЪРГІА

Хотѣи свацинникъ бжественное совершати тайнодѣйствіе, долженъ ѣсть перкѣ оуко примиренъ быти со всѣми, и не имѣти что на кого, и сѣрдце же, ѣлика сила, ѿ лѣкавыхъ влостн помысловъ, воздержатиса же съ вечера, и трезвѣйтиса даже до времени свациннодѣйствіа. Времени же настѣавшъ, повнегда совершити ѿбычный предметю поклонъ, хѳодитъ въ храмъ: и соединивша со діакономъ, творѣтъ крѳѣ къ востокѣ предъ стѣпми двѣрьми поклонѣнїа трн.

Тѣже глѣтъ діаконъ: Блгословѣи владыко.

Сціенникъ: Блгословенъ бгъ нашъ, всегда, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѳвъ, ѡмннъ.

Начинаетъ глаголати діаконъ: Црю нбный: Трнѣтѳе. По ѿче нашъ:

Сціенникъ: Іѡко твоѣ ѣсть црѣтво:

Тѣже глаголютъ:

Помнѣи насъ гдн, помнѣи насъ: всѣкаго во ѿвѣта недоумѣюще, еію ти мѣтвѣ іѡко блѣтѣ грѣшнн прнносимъ: помнѣи насъ.

Глава:

Гдн, помнѣи насъ, на тѣ ко оуповахомъ, не прогнѣвайса на ны сѣлѳ, ниже помани беззаконїи нашихъ: но прѣзри и нынѣ іѡко блгоуцрѳенъ, и нзбави ны ѿ враговъ нашихъ. Ты бо ѣси бгъ нашъ, и мы людіе твои, всн дѣла рѣкѣ твою, и нма твоѣ прнзываемъ.

и нынѣ:

Многосѣрдїа двѣри ѿвѣрзи намъ, блгословеннаа бце, надѣющїнса на тѣ да не погнбнемъ, но да нзбавимса твою ѿ вѣдъ: ты бо ѣси спасенїе рѳда хрїстїанскаго.

Тѣже ѿходѣтъ ко іконѣ хрѳѳѣ и целѣютъ ѿ, глаголюще:

Прѣтгомѣ твоємѣ ѿвразѣ...

3.) Мїрнѣ modernizovat jazyk, avšak spíše jen na těch místech textu, kde starší překlad kvůli archaičnosti už dnes ztrácí srozumitelnost. Ponechání některých archaismů, které nebrání chápání smyslu textu, jsme tedy považovali pro službu liturgie za možné a žádoucí. V některých případech archaismy usnadňují výslovnost.

4.) Vyřešit problematiku vzpomínání světských hodnostářů a představených státu (u nás se jedná především o prezidenta republiky) tak, aby odpovídala převládající praxi pravoslavné církve v současném světě.

5.) Vytvořit liturgickou příručku optimalizovanou formátem, vazbou i sazbou pro praktické běžné používání a s estetickou úpravou podle tradičních starodávných pravoslavných vzorů. Součástí toho záměru bylo i bilingvní uspořádání knížky, které je v naší pastorační situaci mimořádně aktuální.

Další podrobnosti o práci na překladu jsou uvedeny v doslovu (str. 200).

V dvojjazyčné úpravě s českým a církevně-slovanským zněním vychází svatá liturgie Jana Zlatoustého v našich zemích historicky poprvé. Toto bilingvní vydání odpovídá na aktuální výzvy současné situace pravoslaví v českých zemích. — Jednak na reálnou situaci v našich pravoslavných chrámech, kde se nyní scházejí nejen čeští pravoslavní věřící, ale přichází se k nám modlit i značný počet věřících pocházejících z Ukrajiny a Ruska, kteří jsou zvyklí na církevně-slovanskou službu, a proto je pastoračně žádoucí používat při našich bohoslužbách oba bohoslužebné jazyky: český i církevně-slovanský. — Nezanedbatelým přínosem vydání bilingue (pokud napomůže rozšíření znalosti církevně-slovanského znění liturgie) může být i další posun v organickém začlenění českého pravoslaví do pravoslaví nejen slovanského, ale i světového, neboť církevní slovanština je dosud „liturgickým všeslovanským esperantem“, a co více, její známost a používání přesahuje hranice slovanského pravoslaví. — V neposlední řadě pak může bilingue pomoci i českým pravoslavným křesťanům a duchovenstvu, aby si pozvolna hlouběji osvojili staroslověnskou liturgii (jsou to historicky naše místní pravoslavné kořeny) a ujali se tak v širší míře svého církevně-kulturního dědictví. A kromě toho – bohoslužba vedená ve starobylém liturgickém jazyku, bezprostředně uvádějící do dávné duchovní tradice, se dnes stává pro naše současníky zajímavou a přitažlivou, a tomu je vhodné z misijního hlediska věnovat patřičnou pozornost.

Dokončeno v cyrilometodějském roce 2012—2013 l.p.

Věnováno zvěčnělé památce svatého našeho vладыky mučedníka Gorazda Českého a Moravsko-slezského k 70. výročí jeho mučednického svědectví o Ježši Kristu a o pravoslavné víře.

Po deseti letech byly provedeny další úpravy textu, zanesené v tomto 2. vydání (2023–2025)

Послѣдованіе вечерни.

Прише́дхъ іере́й во хра́мъ стѣ́ый, ѿ наложи́въ на себѣ ѿпѣтрахи́ль, ето́го предъ
цркви́ми врати́, глаго́летъ:

Благо́словѣ́нхъ бгѣ́хъ на́шихъ, всегда́, ны́нѣ ѿ прѣ́сноу, ѿ ко вѣ́ки
вѣ́ковѣ́хъ.

И о́учинѣ́нный чте́цъ глаго́летъ:

ѿмѣ́нь. Сла́ва тебѣ́, бже́ на́шихъ, сла́ва тебѣ́. Црѣ́ю нѣ́кныи: Тристѣ́ое.
Престѣ́ла Трѣ́це: О́че на́шихъ:

Возгласъ:

ѿѿко́ твоѣ́ ѡ́бщѣ́ црѣ́тко, ѿ сі́ла, ѿ сла́ва, О́ца, ѿ бга́, ѿ стѣ́гво дха́,
ны́нѣ ѿ прѣ́сноу, ѿ ко вѣ́ки вѣ́ковѣ́хъ.

Чте́цъ: ѿмѣ́нь. Гди́ поми́лѹи, кѣ́. Сла́ва, ѿ ны́нѣ: Прѣ́дидѣ́те,
покло́нимъ: трѣ́жды.

И ѿла́мы дѣ́-го ча́са.

По нѣ́мъ же ѿпѣ́ста не выка́етъ, но глаго́летъ іере́й нача́ло:

Благо́словѣ́нхъ бгѣ́хъ на́шихъ:

И чте́цъ:

Прѣ́дидѣ́те, покло́нимъ: И ѿла́мы ѿ: Благо́словѣ́н дхше́ моѡ́ гда́, гди́ бже́ моѡ́:

іере́й же, предъ стѣ́ыми двѣ́рьми стѣ́въ ѿкро́венною глаго́ю, глаго́летъ моли́твы
свѣ́тѣ́льничныя.

Мѣ́тка пѣ́рка:

Гди́ це́дрый ѿ мѣ́лостивый, долго́терпѣ́ливъ ѿ много́млоу-
чтѣ́, вѣ́шнѣ́ моли́твѣ́ на́шѣ́, ѿ конѣ́и гла́сѣ́ моле́нїа на-
ше́го: сотвори́ ехъ на́ми зна́менїе́ ко блага́, на стѣ́внѣ́ на́шихъ на
пѣ́ть твоѡ́, ѡ́же ходи́ти во истѣ́инѣ́ твоѡ́й, возведе́нїе́ сердца́
на́ша, ко ѡ́же бо́гъ и́мене́ твоѡ́ стѣ́гво. За́не́ ве́лїи́ ѡ́бщѣ́
ты, ѿ твори́ чде́са, ты ѡ́бщѣ́ бгѣ́хъ ѡ́бщѣ́, ѿ нѣ́тъ подо́бенъ

тебѣ́ въ возгласъ...

kněžny Ludmily, svatých ctihodných a bohonosných otců na-
šich, Ivana, poustevníka českého a Prokopa Sázavského, světi-
tele mučedníka Gorazda Českého a Moravsko-slezského, světi-
tele vyznavače Alexije Karpatského, svatých a spravedlivých
rodičů Jáchyma i Anny a všech svatých nechť smiluje se nad
námi a spasí nás jako blahý a lidumil.

Věřící: Amen.

Někde je zvykem, že kněz při každé velké večerní žehná:
Požehnaní Hospodinovo na vás, blahodati a lidumilnosti jeho, vždycky,
nyní i příště, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Pokud večerní bohoslužbě nepředcházela 9. hodinka, čtou se všechny
modlitby tzv. „začátku obvyklého“ (od Králi nebeský až po Otčenáš) i ná-
sledné „Hospodi, pomiluj“ (12×) a »Sláva... I nyní...« až na večerní hned
po „Blahosloven Bůh náš...“ Pak se teprve čte: „Pojďte, pokloňme se Králi
našemu Bohu...“

Upozornění z církevně-slovanské příručky

Věz, knězi, a dávej pozor, abys zachovával toto: požehnaný olej nechť po-
druhé nežehnáš při dalším bdění, a stejně tak i víno či pšenici nebo chle-
by. Olejem, který jsi požehnal, pomazávej lidi, když přicházejí políbit vy-
stavenou ikonu. Můžeš jej také použít k jídlu (nebo vlít do lampády
v chrámu). Víno můžeš zbožně vypít (nebo jím pokropit rozdávané chle-
by). Pamatuji, že jsou to požehnané dary. Chleby rozděl na kousky a roz-
dávej věřícím, nebo je sněz doma při stolování před ostatními pokrmy.
Pšenici buď zasej nebo semel s ostatním zrním na mouku a spotřebuj ji
s vděčností Bohu. Tyto chleby ani víno nesmíš použít na liturgii, neboť to
posvátná pravidla o konání bohoslužeb zakazují. (Dle řecké praxe se dnes
již při tomto obřadu nepoužívá, ale bývá zvykem, zvláště slouží-li více
kněží, číst při modlitbě požehnaní před ohlasem jména přítomných, ne-
mocných apod.)

Známo budiž, že požehnaný chléb je pomocí od veškerého zla, pokud je
užíván s vírou.

Лічкы: Ілічкы.

І лічкы поётъ многолѣтїе.

Вѣдомо же бѣди, ꙗко бѣголовѣнный хлѣбъ ѣсть помогаѣтельный ѿ вѣдѣньхъ
сѡла, ꙗце ех вѣрою прїемаѣтса.

Оубѣщанїе:

І еѣ чѣѣ вѣдомо бѣди, ѿ іерее! и вѣди, да сохраниши: ꙗѣи еѣи
бѣголовѣнный вѣторѣ да не бѣголовиши, ни вѣно, ни пшеницѣ, ниже хлѣбы
на вѣторѣхъ бѣдїи: но ꙗце вѣлми мѣло, нѡкаа не ѡ бѣголовѣннаа предѣта-
влѣи. ꙗѣи же еѣи, ѣгоже бѣголовиши ѣи, ꙗце ѣтъ иконостаѣхъ, на
цѣлоканїи ѡбѣраза, лѣди знаменѣи. мѡжеши же и вѣ крашнахъ еѣѣтїи: вѣно
же ипїтїи со бѣголовиѣмѣхъ, ѡбѣче ꙗкоже бѣголовиѣмѣхъ. хлѣбы же на раздѣ-
лїи двѣри раздѣрѣнїхъ раздѣвѣи, илїи вѣ домѣ чѣртїи на трапѣзѣ прѣжде
ѡбѣнїхъ брашенѣхъ ꙗждѣ: пшеницѣ же илїи рѣи, илїи со илїи илїи, и ех
благодарѣнїемѣхъ илїи. дѣтѣрїи же еѣи хлѣбамїи, илїи вѣно, да не
дѣрїиши, по правнѣхъ номоканѡннѡмѣхъ ѿ еѣѣннѡдѣѣтїи.

Postup večerní

Kněz přichází do chrámu, vezme na sebe epitrachil, stane před královskou branou a praví:

Blahosloven Bůh náš, vždycky, nyní i příště, až na věky věkův.

Žalmista:

Amen. Sláva tobě, Bože náš, sláva tobě! Králi nebeský... Svatý Bože, svatý Silný, svatý Nesmrtelný... Otče náš...

Kněz:

**Neboť tvé jest království i moc i sláva, Otce i Syna i Svatého Du-
cha, nyní i vždycky, až na věky věkův.**

Žalmista: Amen. Hospodí, pomiluj. (12×) »Sláva... I nyní...« Pojdte, pokloňme se Králi našemu Bohu...

Následují žalmy 9. hodinky. Po ní se propuštění nekoná a kněz pronáší začátek večerní:

Blahosloven Bůh náš, vždycky, nyní i příště, až na věky věkův.

Žalmista říká: „Pojdte, pokloňme se Králi našemu Bohu...“ A následuje 103. / 104. žalm: „Dobrořeč, duše má Hospodinu...“

Kněz stojí před svatými dveřmi s nepokrytou hlavou a čte potichu sedm světelných modliteb:

1. modlitba

Hospodine slitovný a milostivý, dlouhoshovívavý a mnoho-
milostivý, vyslyš modlitbu naši a přijmi hlas prosby naší,
učíš s námi znamení dobré – uveď nás na cestu tvou, abychom
kráčeli v pravdě tvé. Dej radost srdcím našim, aby se bála sva-
tého jména tvého, protože veliký jsi ty a tvoříš divy. Ty jsi Bůh
jediný a není mezi bohy žádný jiný podobný tobě, Hospodine, –
mocný ve svém milosrdenství a dobrotivý v síle své, který po-
moc, útěchu a spásu dáváš všem, kdož doufají ve jméno svaté
tvé.

Neboť tobě náleží...

тѢБѢ ВЪ КОЗѢХЪ ГДН: ЕИЛЕНЪ ВЪ МІЛОСТИ, И БЛГЪ ВЪ КРѢПОСТИ,
КО ѢЖЕ ПОМОГАТИ, И ОУТѢШАТИ, И СПАСАТИ ВЕЛѠ ОУПОВАЮЩИМЪ КО
ИМѠ СГОЕ ТВОЕ.

И́КВ ПОДОБАЕТЪ ТѢБѢ ВЕЛІКАА СЛѠВА, ЧЕРТЬ И ПОКЛОНЕНІЕ, ОЦѠ,
И СНѠ, И СТѠМѠ ДХѠ, НЫНѢ И ПРИСНѠ, И КО ВѢКИ ВѢКѠВЪ,
АМІНЬ.

МІТВА ВТОРА:

ГДН, ДА НЕ ІАРОСТІЮ ТВОЕЮ ОУБЛНЧІШИ НАСЪ, НИЖЕ ГНѢКОМЪ
ТВОИМЪ НАКАЖЕШИ НАСЪ: НО СОТВОРИ ЕЗ НАМИ ПО МІЛОСТИ
ТВОЕЙ, ВРАЧѠ И ИСЦѢЛИТЕЛЮ ДѠШЪ НАШИХЪ. НАСТАВИ НАСЪ КО
ПРИСТАНИЩѠ ХОТѢНІА ТВОЕГѠ, ПРОСВѢТИ ОУЧИ СЕРДЕЦЪ НАШИХЪ
ВЪ ПОЗНАНІЕ ТВОЕѠ ИСТИНЫ, И ДАРѠ НАМЪ ПРОЧЕЕ НАСТАВІАГѠ
ДНЕ МІРНОЕ И БЕЗГРѢШНОЕ, И ВЕЛѠ ВРЕМѠ ЖИВОТѠ НАШЕГѠ МОЛІТ-
ВАМИ СГОА БЦЫ И СВѢХЪ СГОА.

И́КВ ТВОѠ ДЕРЖАВА, И ТВОЕ ѢСТЬ ЦРѢТВО, И СИЛА, И СЛѠВА, ОЦѠ,
И СНѠ, И СТѠГѠ ДХѠ, НЫНѢ И ПРИСНѠ, И КО ВѢКИ ВѢКѠВЪ,
АМІНЬ.

МІТВА ТРЕТІА:

ГДН БЖЕ НАШЪ, ПОМАНИ НАСЪ ГРѢШНЫХЪ И НЕПОТРЕБНЫХЪ РАБЪ
ТВОИХЪ, ВНЕГДА ПРИЗЫВАТИ НАМЪ СГОЕ ИМѠ ТВОЕ, И НЕ
ПОРАМИ НАСЪ ОУ ЧАМНІА МІЛОСТИ ТВОЕѠ: НО ДАРѠ НАМЪ, ГДН,
ВЕЛѠ ІАЖЕ КО СПАСЕНІЮ ПРОШЕНІА, И СПОДОБИ НАСЪ ЛЮБИТИ, И БОЛ-
ТИСА ТБЕ ОУ ВЕГѠ СЕРДЦА НАШЕГѠ, И ТВОРИТИ КО СВѢХЪ КОЛУ
ТВОЮ.

И́КВ БЛГЪ И ЧЛѢКОЛЮБЕЦЪ БГЪ ѢСИ, И ТѢБѢ СЛѠВЪ КОЗЫМЛЕМЪ,
ОЦѠ, И СНѠ, И СТѠМѠ ДХѠ, НЫНѢ И ПРИСНѠ, И КО ВѢКИ
ВѢКѠВЪ, АМІНЬ.

НемѠчными пѢсньми...

Žalmista (koná-li se bdění):

Amen. Sláva na výsostech Bohu...

Dále čte žalmista šestizalmí (což je začátek jitřní, kterou bdění pokračuje).

Není-li na velké večerní požehnání chlebů, pak ihned po troparech následuje propuštění.

Když není předvečer svátku, slouží se u nás všednodenní večerní tímto způsobem: po velké ektenii není „Blažený muž“ ani malá ektenie; po proklimenu ihned následuje „Dejž, Hospodine, abychom večer tento“, a pak obvyklá prosebná ektenie atd. Po Otčenáši tropary. Po troparech zkrácená vroucí ektenie (pronáší se až od třetí prosby): „Smiluj se nad námi, Bože...“ Na to se už říká propuštění.

Propuštění:

Kněz: Velemoudrost!

Věřící: Požehnej!

Kněz: Požehnán jest Kristus, Bůh náš (Jsoucí), vždycky, nyní i příště, až na věky věkův.

Věřící: Amen. Upevni, Bože, svatou pravoslavnou víru a pravoslavné křesťany na věky věkův.

Kněz: Přesvatá Bohorodice, spasiž nás!

Věřící: Tebe nad cherubíny ctěnější a nad serafíny bez přirovnání slavnější, bez porušení Boha Slovo porodivší, pravou Bohorodici velebíme.

Kněz: Sláva tobě, Kriste Bože, naděje naše, sláva tobě!

Věřící: Sláva Otci i Synu i Svatému Duchu, i nyní i vždycky, až na věky věkův. Amen. Hospodi, pomiluj (3x). Požehnej!

Kněz se modlí zakončení:

Kristus, pravý Bůh náš na přímluvy přecisté Matky své, svatých slavných a všechvalných apoštolů, svatého (*jméno svatého, jehož jest chrám*), svatého (*jméno*), jehož památku dnes slavíme, svatých Cyrila a Metoděje, apoštolů a učitelů slovanských, svatého zbožného knížete Rostislava Moravského, svatého mučedníka a knížete českého Václava a svaté mučednice

kněžny Ludmily...

Во иныя же дни, щце несть празднистка комъ, творитеа на вечерни еице:

По великой ѡбители кадема радоваа, и по кадеме ѡбители малаа. И на Гди воззваах, стѣхирь. Свѣте тихій: и прокимаенъ дне: или, алалиа.

Таже, Сподоби, Гди, въ вечеръ еи: и ѡбители: Исполниа вечернюю молитву нашъ: и на стѣхирь стѣхирь: и нынѣ ѡпшцаешин: Трестое. И тропари по ѡбѣдѣ чина. И по томъ ѡбители: Помниаи насъ Бже: По возгласѣ же іерей глаголетъ:

ПРЕМЪДРОСТЬ.

Аицъ же: Бѣголокѣ.

Іерей: **С**ЫИ БѢГОЛОКѢНЪ ХРІТОСЪ БГЪ НАШЪ, ВСЕГДА, НЫНѢ И ПРИСНО, И ВО ВѢКИ ВѢКѠВЪ.

Аицъ: аминь. Ѡтверди Бже, стѣю праволавию вѣрѣ и праволавиныхъ христіанъ, во вѣки вѣка.

Іерей: **П**РЕСТАВЪ БЦЕ, СПАСИ НАСЪ.

Аицъ: Честнѣишю херувимъ:

Іерей: **С**ЛАВА ТЕБѢ, ХРІТЕ БЖЕ, ѠПОВАНІЕ НАШЕ, СЛАВА ТЕБѢ.

Аицъ: Слава, и нынѣ: Гди помниаи, трижды. Бѣголокѣ.

Іерей же, ѡбратиаеа ѡ стѣхъ дверей на западъ къ людемъ, глаголетъ ѡпшеть, и помниаеть стѣго, ѡмъже аѡже поетъа.

ХРІТОСЪ ИСТИННЫЙ БГЪ НАШЪ, МОЛИТВАМИ ПРЕЧТЫА СВОЕА МЦРЕ, СТЫХЪ СЛАВНЫХЪ И ВСЕХВАЛЬНЫХЪ АПЛЪ, (и стѣхъ храма, и дне): (иже во стѣхъ Ѡтѣцъ нашихъ Меодѣа и Кѣрилла, ѡчиители словенскихъ: стѣго равноапѣстольнаго великаго кнѣза Ратислава: иже во стѣхъ стѣпотѣрцевъ кнѣза Вачеслава и кнѣгини Людмилы: прѣбныхъ и бѣгонныхъ Ѡтѣцъ нашихъ Іоанна чешскаго и Прокѣпа сѣзавскаго: свѣщенномъченика Горѣзда: стѣтѣла исповѣдника алекѣа карпатѣрѣскаго), и всѣхъ стѣхъ, помниаеть и спасеть насъ, аицъ бѣгъ и чѣвѣколюбѣцъ.

а минь....

Nebož tobě náleží všeliká sláva, čest a klanění, Otci i Synu i Svatému Duchu, nyní i vždycky, až na věky věkův. Amen.

2. modlitba

Hospodine, ve hněvu svém nás netrestej a ve svém rozhorlení nás nekárej; ale nakládej s námi dle milosrdenství svého, lékaři a uzdraviteli duší našich. Uveď nás do přístaviště vůle své. Osvět oči srdcí našich k poznání pravdy tvé a popřej nám, abychom zbytek tohoto dne i celý věk života svého strávili pokojně a bez hříchu, na přímluvy svaté Bohorodice i všech svatých.

Nebož tvá jest vláda a království i moc a sláva, Otce i Syna i Svatého Ducha, nyní i vždycky, až na věky věkův. Amen.

3. modlitba

Hospodine, Bože náš, rozpomeň se na nás, hříšné a neužitečné služebníky své, když vzýváme svaté jméno tvé, a nedejž, abychom byli zahanbeni, když důvěřujeme v milost tvou; avšak daruj nám, Hospodine, vše, oč prosíme ke spasení, a učiň nás hodnými milovati tebe a tebe se báti z celého srdce svého a ve všem plniti vůli tvou.

Nebož dobrotivý a lidumilný Bůh jsi ty, a tobě chválu vzdáváme, Otci i Synu i Svatému Duchu, nyní i vždycky, až na věky věkův. Amen.

Ty, jenž jsi od svatých...

МѢТВА ЧЕТВѢРТАА:

Немóлчными ꙗ́вльсьми и́ непрестáнными сла́вословлѣньми ѿ свѣ́тыхъ силъ воспѣ́ваемыи, испóлни о́убо̀ нáша хвалѣнїа твоегò, ꙗ́же подáти вели́чествїе и́мени твоемꙋ̀ стóму̀: и́ дáждь нáмъ о́участїе и́ наследїе со всѣ́ми бо́жїимиса тебе́ истинноу, и́ хранáцими за́повѣди твоа́, моли́твами свѣ́а бѣ́и и́ всѣ́хъ свѣ́ыхъ твои́хъ.

И́ко подобáетъ тебе́ всáкаа сла́ва, чéсть и́ поклонѣнїе, сѣ́щ, и́ снѣ́, и́ стóму̀ дх́, нынѣ́ и́ прїеню, и́ во всѣ́хъ вѣ́кѣ́хъ, а́минь.

МѢТВА ПЯ́ТАА:

Гдн, Гдн, пречїстоу твоёю длáнию содер́жáи всáческаа, долготерпáи на всѣ́хъ нáеъ, и́ кáжиса ѿ слóбхъ нáшихъ, помáни щедрóты твоа́, и́ мїлостъ твою: посрѣ́ти ны твоёю блáгостїю и́ дáждь нáмъ и́збѣ́жáти и́ прóчее настóацагò днѣ́, твоёю блáгодáтїю, ѿ рáзличныхъ кóзней лѣ́кавагò, и́ ненавѣ́стнꙋ жнзнь нáшу соблюди́ блáгодáтїю все́тáгò твоегò дх́а.

Мїлостїю и́ члвѣ́колюбїемъ є́динорóднагò твоегò снá, изнї́мже блáгословѣ́нъ є́си, со все́твїмъ, и́ блгїмъ, и́ животворáцимъ твои́мъ дх́омъ, нынѣ́ и́ прїеню, и́ во всѣ́хъ вѣ́кѣ́хъ, а́минь.

МѢТВА ШЕ́СТАА:

ꙗ́же вели́кїи и́ дївныи, не́исповѣ́дїмоу блáгостїю и́ бо́гáтымъ прóмыеломъ о́управлáи всáческаа, и́ мїрскáа нáмъ бла́га даровáквыи, и́ поршчїквыи нáмъ ѿвѣ́щáнноє цр́тво, ѿвѣ́щáнными блгїми пѣ́тееотворїквыи нáмъ и́ днѣ́ прешѣ́дшю чáсть ѿ всáкагò о́уклонїтнєа слá: дáршї нáмъ и́ прóчее

непорóчноу со́вершїтн...

Žalmista říká trisagion až po Otčenáš.
Kněz:

Neboť tvé jest království, moc i sláva, Otce i Syna i Svatého Ducha, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Po Otčenáši následují **tropary** podle typikonu (zpívá žalmista).

Koná-li se litije a požehnání pěti chlebů, jsou na připraveném stolku připraveny chleby a nádoby s vínem a olejem; diákon okuřuje při troparech kolem stolku, a pak představeného.

Je-li bdění zpívá se: Raduj se, Bohorodice Panno... (Resp. tropar svátku.)

Po odzpívání troparů praví kněz (diákon): K Hospodinu modleme se!

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Kněz (vezme jeden z chlebů, požehná jím ostatní chleby a říká nahlas modlitbu k požehnání předloženého):

Pane, Ježíši Kriste, Bože náš, jenž jsi pět chlebů požehnal a pět tisíců jimi nasýtil, sám požehnej chleby tyto, (pšenici,) víno a olej (*ukazuje na ně pravící*) a rozmnož je v tomto městě [tomto monastýru, této vesnici] a v celém světě svém; posvěť věrné, kteří z nich okusí. Neboť ty žehnáš a posvěcuješ veškerenstvo, Kriste, Bože náš, a tobě chválu vzdáváme, s bezpočátečným Otcem tvým i přesvatým a blahým a oživujícím Duchem tvým, nyní i vždycky, až na věky věků.

Věřící: Amen.

Budiž jméno Hospodinovo blahosloveno, od nyní až na věky. (3×)

Pokud je jen litije (bez bdění), pak může ihned následovat propuštění.

Koná-li se bdění, následuje vždy ještě část žalmu 33. / 34.:

„Blahosloviti budu Hospodina každého času...“

Kněz stojí před svatými dveřmi obrácen k západu.

Po dokončení žalmu praví:

Požehnání Hospodinovo na vás, blahodatí a lidumilností jeho, vždycky, nyní i příště, až na věky věkův.

Velemoudrost...

Ἐπισημειώσιμος τροπάριον: Βίψε δέο: τριῖς φορές.

Предлагается же на угощиванномъ столѣ ради благословенія пльть хлѣбковъ, пшеница, и два боудла на сѣ оугрѣенныа: ѣдинъ исполненъ кѣна ѿ плода лознаго, другій же ѣла. Дѣаконъ же кадитъ свѣтъ столу, и наугощаетъ токомъ, и іерей. Іерей же взѣмъ ѣдинъ хлѣбъ, знаменуетъ ѣмъ прочыа хлѣбы, и глаголетъ молитвъ сѣи велелѣеню:

Бѣда глаголетъ: самъ благословѣ, тогда десницею оуказуетъ на предложеныа хлѣбы, пшеницѣ, кѣно и ѣла.

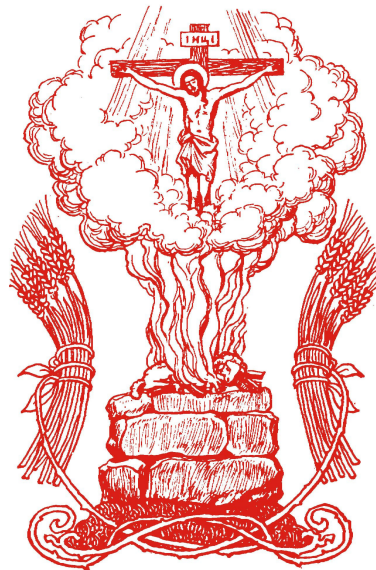
Гдѣ Іисе Хрѣте Бже нашъ, благословѣный пльть хлѣбковъ и пльть тѣлцаши насытивный, самъ благословѣ и хлѣбы сѣа, пшеницѣ, кѣно и ѣла: и оумножи сѣа во градѣ семъ [иаи кх кѣен сѣи, иаи во стѣнѣи оубителѣи сѣи], и во всемъ мѣрѣ твоѣмъ, и вкшаша ющыа ѿ нѣхъ вѣрныа ѡсвѣтѣ. Іакъ ты ѣси благословѣаи и ѡсѣлаи всѣхъ есаа, Хрѣте Бже нашъ, и тебѣ слава возсылаемъ, со безначальнымъ твоимъ Оцѣмъ, и всесѣтымъ, и блгимъ, и животворащимъ твоимъ дхомъ, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѣвѣхъ.

Ліка: ѡмнѣ.

И по ѡмнѣ, ѡте: Бѣди ѣма Гдне блгвѣно ѿ нынѣ и до вѣка. трижды. И глаголемъ: Благословѣ Гда на всѣко врема: даже до не аншѣта всѣкаго блага.

Сщѣенникъ же ѡшѣдъ стѣитъ предъ стѣиами двѣрми, зрѣ кх западѣ. По исполненіи же ѡлама, сщѣенникъ кх нарѣдъ глаголетъ:

Благословѣте Гдне на всѣхъ, тогда благодѣтію и человекѣлюбіемъ, всегда, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѣвѣхъ.

Премъдростъ...

4. modlitba

Ty, jenž jsi od svatých mocností oslavován neumlkajícími písněmi a neustálým chvalořečením, naplň též naše ústa chválením tebe, abychom vyvýšili jméno tvé svaté. Popřej nám míti účast a dědictví se všemi, kdož se vpravdě bojí tebe a přikázání tvá zachovávají; na přímluvy svaté Bohorodice a všech svatých tvých.

Neboť tobě náleží všechna sláva, čest a klanění, Otci i Synu i Svatému Duchu, nyní i vždycky, až na věky věkův. Amen.

5. modlitba

Hospodine, Hospodine, který v ruce své přecistě vše držíš, k nám jsi shovívavý a rmoutíš se nad poklesky našimi, pomni slitování svých a milosrdenství svého; navštiv nás dobrotou svou a dej, abychom milostí tvou po zbytek tohoto dne unikli rozličným úkladům zla a zachovej neposkvrněným život náš blahodatí přesvatého Ducha svého.

Milostí a lidumilností jednorozeného Syna svého, s nímž veleben jsi s přesvatým a blahým a oživujícím Duchem svým, nyní i vždycky, až na věky věkův. Amen.

6. modlitba

Bože veliký a podivuhodný, který spravuješ všechno s nevyšlovnou dobrotou a bohatou prozřetelností a který jsi pozemská dobra nám daroval, svěřil nám slíbené království a dobrodiními svými ukázal nám cestu, jak se varovati zla v uplynulé části tohoto dne; dej, ať také zůstatek času strávíme bez hříchu a před svatou slávou tvou oslavujeme tebe, jediného dobrého a lidumilného Boha našeho.

Neboť tys Bůh náš, a tobě slávu vzdáváme, Otci i Synu i Svatému Duchu, nyní i vždycky, až na věky věkův. Amen.

Bože veliký...

непорочно совершити, предъ сѣю славою твою, пѣти тѣ
единнаго блага и члвчколюбиваго бга нашего.

Ѳакъ ты сѣи бгъ нашъ, и тебѣ слава возсылаемъ, оцъ, и
снъ, и сѣомъ дхъ, нынѣ и присно, и во вѣки вѣковъ,
аминь.

Мѣтка седмѣа:

Бже великій и вышній, единъ имѣи безмертвѣ, ко
свѣтѣ живый непрестѣмъ, всю тварь премудростію
созданный, разделный между свѣтомъ и между тмою, и
солнце положивый ко облати дне, лнъ же и свѣзды ко
облати ноци, сподобивый насъ грѣшныхъ и въ настѣщій
часъ предварити лице твоѣ исповѣданіемъ, и вечернее тебѣ
славословіе принести: самъ члвчколюбче, исправи молитву
нашъ Ѳакъ кадило предъ тобою, и прими ю въ коню
благоуханіа, подаждь же намъ настѣщій вечеръ, и приходѣ-
щю ноць мирнѣ: ѡблецы ны ко ѡрѣжїи свѣта, и збави ны ѡ
страха ноциаго и велика вѣщи, ко тмѣ переходѣщїа, и даждь
сонъ, сѣже ко оупокоенїе немощи нашей даровавъ сѣи,
великаго мечтанїа діавола ѡчужденный. сѣи влѣко, блгнхъ
подателю, да и на лѣжахъ нашихъ оумилѣющїа, поминѣемъ въ
ноци и ма твоѣ, и побѣнїемъ твоихъ заповѣдей просвѣщае-
ми, въ радости душевнѣи востанемъ къ славословію твоѣа
блгорчи, молснїа и молитвы твоѣмъ благоутрѣбїю приносѣ-
ще, ѡ своихъ согрѣшенїихъ и вѣхъ людей твоихъ, Ѳже
молитвами сѣи бгъ, милостїю посѣти.

Ѳакъ блгъ и члвчколюбче бгъ сѣи, и тебѣ слава возсылаемъ,
оцъ, и снъ, и сѣомъ дхъ, нынѣ и присно, и во вѣки
вѣковъ, аминь.

Міромъ гдъ помолнма...

honosných otců našich; svatých našich otců, velikých učitelů
celého světa a světitelů Basila Velikého, Řehoře Theologa
a Jana Zlatoústého, svatého otce našeho Mikuláše, arcibisku-
pa Myr Lykejských, divotvorce, svatých apoštolům rovných
Cyrila a Metoděje, učitelů slovanských, svatého zbožného
knížete Rostislava Moravského, svatého mučedníka a knížete
českého Václava a svaté mučednice kněžny Ludmily, muče-
nice Orosie, ctihodných a bohonosných otců našich, Ivana,
poustevníka českého, a Prokopa Sázavského, (muč. Jana a Je-
ronýma) světitele mučedníka Gorazda Českého a Morav-
sko-slezského, novomučedníků českých i svt. muč. Stanislava,
světitele vyznavače Alexije Karpatského, svatých a spravedli-
vých rodičů Jáchyma i Anny, svatého *(jméno svatého, jehož jest
chrám a svátek)* i všech svatých svých učň modlitbu naši sobě
příjemnou, daruj nám odpuštění hříchů našich, ochraň nás
záštitou křídel svých, zapuď od nás každého nepřítele a odpur-
ce, daruj mír životu našemu, Pane, smiluj se nad námi i nad
světem svým a spasiž duše naše jako blahý a lidumil.

Věřící: Amen.

(Konec litijní ektenie a vchází se z předsíně do chrámu.)

Žalmista čte **stichiry na stichovně.**

Žalmista: »Sláva...« (Následuje zpěv svatému z mineje, ze svátku či z triodu.)

Žalmista: I nyní i vždycky, až na věky věkův. Amen. (Následuje bohorodičen.)

Věřící zpívají **chvalozpěv Simeonův:**

Nyní propouštíš, Pane, služebníka svého, podle slova
svého v pokoji, neboť viděly oči mé spasení tvé, které jsi
připravil před obličejem všech lidí, světlo ke zjevení pohanům,
a slávu lidu svého israelského.

Neboť tvé jest království...

И вѣдѣмъ прикѣлоушимъ славу, мѡлѣтѣмъ сѣщѣнникъ велегласно:

Кѣко многомѡлѣтѣе Гдѣи, Иисе Хрѣтѣ Бже нашѣ, молѣтѣвами всепрѣчѣтѣа влчцы нашеа Бцы и приенодѣи Мрїи: сїлою чѣтнагѡ и живѡтѡворѣцагѡ крѣта: предстѣтельствы чертнѣихъ нбѣеныхъ сїлазъ безплѡтнѣихъ: чѣтнагѡ славнагѡ прорѡка, предтѣчи и крѣтїтѣла Іѡанна: стѣихъ славнѣихъ и всехвѣльнѣихъ апѡстѡлѡзъ: стѣихъ славнѣихъ и добропоукѣднѣихъ мѣченикѡвъ: прѣбнѣихъ и вѣгонѡснѣихъ Оцѣ нашнѣхъ: иже ко стѣихъ Оцѣ нашнѣхъ и вселенекнѣихъ великнѣихъ оучїтелей и стѣитѣлей, Васїла великагѡ, Григорїа вѣселѡба и Іѡанна златѡустѣагѡ: иже ко стѣихъ Оцѣ нашнѣхъ Нїколаа архїепїсѡпа, мѣрѣлѣкїиисѡкагѡ чѣдѡтѡворѣца: иже ко стѣихъ Оцѣ нашнѣхъ Меѡдїа и Вѣрїлаа, оучїтелей словенекнѣихъ: стѣагѡ равноапѡстѡльнагѡ великагѡ кнѣза Растислава: иже ко стѣихъ стѣотѡчѣрѣпцевъ кнѣза Вачеслава и кнѣгїни Людмїлы: мѣч. Орѡсїи: прѣбнѣихъ и вѣгонѡснѣихъ Оцѣ нашнѣхъ Іѡанна чѣснѣкагѡ и Прокѡпїа сѣзавѣкагѡ: (мѣчен. Іѡанна и Іеронїма:) свѣщенномѣченика Горѣзда: нѡвѣихъ мѣченикѡвъ чѣснѣкнѣихъ: свѣщенномѣченика Станислава: стѣитѣла испѡвѣднїка Ілежїа карпатѡрѣсѡкагѡ: стѣихъ и правѣднѣихъ вѣсоцѣхъ Іѡакїма и Інны, и стѣагѡ [їмѣкѣ, сѣвоже сѣтъ храмѣ], и вѣдѣхъ стѣихъ чѡвѡнѣхъ, блгѡпрїѣчнѣхъ сотѡрїи молѣтѣвѣ нашѣ, дѣрѣи намѣхъ ѡстѡвлѣнїе прѣгрѣшѣнїй нашнѣхъ, покрѣи намѣхъ крѡвомѣхъ крїаѣ чѡвоѣю, ѡженїи ѡ намѣхъ вѣсѣкаго врага и сѣпѡстѣта, оумїрїи намѣхъ жїзнь: Гдѣи, помїаѣи намѣхъ, и мїрѣ чѡвои, и спѣсїи дѣшы нашѣ, їакоу блгѣи и чѣвѣколѡбѣцѣ.

Таже начинаемъ стѣхїры стѣхѡвны, и поѡще вхѡднѣхъ въ храмѣ.

Слава, и нынѣ, вѣнѣхъ. Таже, Нынѣ ѡпѡсїаеши: Трїстѡе. По Очѣ нашѣхъ:

Возгласїетъ сѣщѣнникъ:

Иако чѡвоѣ сѣтъ црѣтѡ, и сїла, и слава, Оцѣ, и Снѣ, и Стѣагѡ Дѣа, нынѣ и приенѡ, и ко вѣкнѣ вѣкѡвѣхъ, амїнѣ.

Гдѣи Иисе Хрѣтѣ Бже нашѣ...

7. modlitba

Вože veliký a vznešený, který jediný jsi věčný a přebýváš ve světle nepřístupném, který jsi všechno moudře stvořil, oddělil světlo od tmy a slunci ustanovil, aby vládlo ve dne, měsíci a hvězdám pak, aby vládly v noci, a který jsi nás hříšné učinil hodnými přiblížit se také tohoto dne s vyznáním před tvář tvou a přinést ti tobě večerní slavosloví; sám, Lidumile, řídíš modlitbu naši, aby se vznášela k tobě jako kadidlo, a přijmi ji jako vůni příjemnou. Dej, ať přítomný večer a následující noc jsou pokojny. Oděj nás zbrojí světla, vysvoboď nás od hrůz nočních a ode všeho, co se v noci plíží; uděl nám spánek, jež jsi nám k osvěžení daroval, prostý ďábelských preludů. Sám, Vládce, Dárce dobra, dej, abychom na ložích svých s dojetím v noci pamatovali svatého jména tvého, a jsouce osvěceni naučením přikázání tvých, povstali s duchovní radostí k oslavě dobroty tvé a milosrdenství tvému přinášeli prosby a modlitby za hříchy své a všeho lidu tvého, jež na přímlyvy svaté Bohorodice navštív milostí svou.

Neboť dobrotivý a lidumilný Bůh jsi ty, a tobě chválu vzdáváme, Otci i Synu i Svatému Duchu, nyní i vždycky, až na věky věkův. Amen.

V pokoji k Hospodinu...

Ісполншэа же предначинательномъ ѿамъ, глаголетъ сщ҃енникъ или дїаконъ,
ѿце ѿеть, ѿзшедъ съверною страною и ст҃авъ на об҃ычномъ мѣстѣ амвона,
ѿкренїю сїю:

Дїаконъ: Мнѣромъ Гд҃ъ помолнмса.

Днѣкъ: Гд҃и, помнлшї.

☩ свѣшнѣмъ мнѣрѣ, и спасенїи дш҃и нашихъ, Гд҃ъ помолнмса.

Днѣкъ: Гд҃и, помнлшї.

☩ мнѣрѣ всегò мїра, благоугодїи свѣтлїхъ божїихъ церквей,
и соединенїи вѣхъ, Гд҃ъ помолнмса.

Днѣкъ: Гд҃и, помнлшї.

☩ свѣтѣмъ храмѣ сѣмъ и из вѣрою, благоговѣнїемъ и ст҃рахомъ
божїимъ вхождѣнїхъ вонь, Гд҃ъ помолнмса.

Днѣкъ: Гд҃и, помнлшї.

☩ господнѣ нашемъ блаженнѣйшемъ митрополитѣ (имѧ рекъ),
ѿ господнѣ нашемъ [илї: высоко_преосвященнѣйшемъ архїепїскопѣ, илї:
преосвященнѣйшемъ епископѣ] (имѧ рекъ), четнѣмъ пресквѣтерствѣ, ко
хр҃тѣ дїаконствѣ, ѿ всемъ прїчтѣ и людехъ, Гд҃ъ помолнмса.

Днѣкъ: Гд҃и, помнлшї.

☩ ст҃ранѣ нашей, правнѣтелехъ и коннствѣ сѧ, Гд҃ъ помолнмса.

Днѣкъ: Гд҃и, помнлшї.

☩ градѣ сѣмъ [илї: ѿ кѣи сѣи, ели въ монастыре, что: ѿ свѣтлїи ѿбн҃тлїи сѣи],
всѧкомъ градѣ, ст҃ранѣ и вѣрою жившїихъ въ нїхъ, Гд҃ъ
помолнмса.

Днѣкъ: Гд҃и, помнлшї.

☩ благорстворенїи воздш҃овъ, ѿ нзобнїи плодѣвъ земнїхъ
и временѣхъ мнѣрныхъ, Гд҃ъ помолнмса.

Днѣкъ: Гд҃и, помнлшї.

☩ плаваюцїихъ...

cizozemců a občanské války; aby milostivý a přístupný k našim modlitbám byl blahý a lidumilný Bůh náš a odvrátil od nás veškerý na nás uvalený hněv a vysvobodil nás od přicházejícího spravedlivého trestu svého a smiloval se nad námi.

Věřící: Hospodi, pomiluj. (3×)

Ještě modlíme se, aby Hospodin Bůh vyslyšel hlas modlitby nás, hříšných, a smiloval se nad námi.

Věřící: Hospodi, pomiluj. (3×)

Kněz může tiše vzpomínat živé i zesulé.

Dále kněz:

Vyslyš nás, Bože, Spasiteli náš, naděje všech konců země i těch, kteří jsou daleko na moři; a milostiv, milostiv budiž, Vládce, ke hříšňům našim a smiluj se nad námi. Neboť milostivý a lidumilný Bůh jsi ty a tobě chválu vzdáváme, Otci i Synu i Svatému Duchu, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Kněz: Pokoj všem.

Věřící: I duchu tvému.

Kněz: Skloňme hlavy své před Hospodinem.

Věřící: Před tebou, Hospodine. *(Všichni skloní hlavy)*

Kněz (hlasitě):

Vládce mnohomilostivý, Pane Ježíši Kriste, Bože náš, na přímluvy nejčistší Vládkyně naší, Bohorodice a vždycky Panny Marie, mocí uctívaného a životodárného kříže, s přispěním úctyhodných nebeských beztělesných mocností, na přímluvy důstojného a slavného proroka, předchůdce a křtitele Jana, svatých slavných a všechvalných apoštolů, svatých slavných vítězných mučedníků i ctihodných a bo-

-honosných otců našich...

Ѹѿѿицѣхъ, и ѿ всѣхъ слѣжащихъ и слѣжившихъ во сѣмѣхъ храмѣхъ
сѣмѣхъ [нѣн: ко сѣмѣмъ ѿбѣтѣмъ еи], рѣмѣхъ.

Діакъ: Гдѣ, помѣли, и.

Сѣце мѣлимъ ѿ сѣже сохранигисѣ гдѣхъ сѣмѣхъ [нѣн: вѣсѣ еи], и
сѣтѣмъ храмѣхъ сѣмѣхъ [нѣн: сѣмѣмъ ѿбѣтѣмъ еи] и всѣкомъ гдѣхъ и
сѣтранѣмъ ѿ гдѣа, гдѣвѣтѣльсѣтѣа, трѣа, пощѣа, ѿгнѣа, мѣчѣа,
нашѣсѣтѣа иноплемѣнникоуѣхъ, и междѣсѣбными брѣни: ѿ сѣже
мѣлѣсѣтѣхъ и благоуѣтѣлѣхъ быти бѣгомъ и чѣвѣколюбѣкомъ
бѣхъ нашѣмъ, ѿврати гдѣхъ гдѣхъ на ны двѣжнимыи, и
иубави гдѣхъ ѿ налѣжащихъ и прѣвѣднаго своѣго прѣвѣнѣа, и
помѣлѣа гдѣхъ ны.

Діакъ: Гдѣ, помѣли, трѣжды.

Сѣце мѣлимъ и ѿ сѣже ѡубѣшиати гдѣхъ бѣхъ гдѣхъ мѣлѣнѣа
нашѣхъ гдѣшнихъ, и помѣлѣа гдѣхъ ны.

Діакъ: Гдѣ, помѣли, трѣжды.

Таже помѣнѣа гдѣхъ хѣсѣтѣхъ, живѣа и мѣсѣтѣа, гдѣнѣа.

Оубѣши ны, бѣже сѣсѣтѣлю нашѣхъ, ѡубѣшии всѣхъ
конѣхъ зѣмѣи и сѣѿицѣхъ въ мѣри далѣче, и мѣлѣсѣтѣхъ,
мѣлѣсѣтѣхъ бѣдѣи, бѣко, ѿ гдѣсѣхъ нашѣхъ, и помѣли ны.

Мѣлѣсѣтѣхъ во и чѣвѣколюбѣахъ бѣхъ сѣи, и тѣвѣхъ слѣвѣхъ
возылѣмъ, ѿщѣхъ, и бѣхъ, и сѣтѣмъ дѣхъ, нынѣ и прѣнѣа, и во всѣхъ
вѣкѣхъ.

Діакъ: Амѣнь.

Таже гдѣмѣа: Мирѣ всѣмъ.

Діаконъ: Главѣ наша гдѣи прѣклѣнимъ.

Бѣко многѣтѣхъ...

Po ukončení čtení počátečního žalmu praví kněz (nebo diakon; je-li přítomen, vychází severními vrátky na solej a stane na obvyklém místě) velkou ektenii:

Diakon: **V** pokoji k Hospodinu modleme se!

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za pokoj shůry a spásu duší našich k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za mír celého světa, za blaho svatých církví Božích a za sjednocení všech k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za svatý chrám tento a za vcházející v něj s vírou, zbožností a bázní Boží k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za vladyku našeho metropolitu (jméno) [za vladyku našeho (archi-)episkopa (jméno)], za důstojné kněžstvo, diakonstvo v Kristu, za veškeré duchovenstvo a lid k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za vlast naši a její představitele k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za město toto [vesnici tuto, svatý monastýr tento], za všechna města a země i za ty, kteří podle víry v nich žijí, k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za příznivé počasí, za hojnost plodů zemských a za pokojné časy k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za cestující po zemi, vodě i vzduchem, za nemocné, trpící, zajaté a za spásu jejich k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Abychom vysvobozeni...

Ⲓⲓⲛⲓ ⲡⲓⲗⲁⲓⲟⲩⲛⲓⲭⲁ, ⲡⲔⲧⲉⲃⲉⲣⲧⲉⲧⲱⲩⲛⲓⲭⲁ, ⲛⲉⲔⲗⲓⲗⲱⲩⲛⲓⲭⲁ, ⲉⲧⲣⲁⲓⲗⲁⲔⲱⲩⲛⲓⲭⲁ, ⲡⲓⲕⲉⲛⲛⲏⲛⲓⲭⲁ, ⲛ̀ ⲱ ⲉⲡⲁⲉⲛⲓⲛ̀ ⲛ̀ⲓⲭⲁ, Ⲓⲁⲗⲱ ⲡⲟⲙⲟⲗⲛⲏⲙⲉⲗ.

Дієкс: Ⲓⲁⲛ, ⲡⲟⲙⲓⲗⲱⲩⲛ̀.

Ⲓⲓⲛⲓ ⲛ̀ⲗⲑⲁⲛⲏⲧⲏⲉⲗ ⲛ̀ⲁⲙⲓⲭ ⲱ ⲕⲉⲗⲁⲕⲓⲗⲁ ⲉⲕⲟⲣⲉⲛⲓ, ⲑⲏⲕⲱⲗⲁ ⲛ̀ ⲛ̀ⲗⲑⲁⲔⲱⲩ, Ⲓⲁⲗⲱ ⲡⲟⲙⲟⲗⲛⲏⲙⲉⲗ.

Дієкс: Ⲓⲁⲛ, ⲡⲟⲙⲓⲗⲱⲩⲛ̀.

ⲗⲁⲣⲧⲱⲡⲏ, ⲉⲡⲁⲉⲛ̀, ⲡⲟⲙⲓⲗⲱⲩⲛ̀ ⲛ̀ ⲉⲟⲭⲣⲁⲛⲏ ⲛ̀ⲁⲉⲗ, ⲑⲟⲗⲗⲉ, ⲧⲧⲱⲟⲉⲟ ⲕⲓⲗⲟⲔⲁⲧⲏⲧⲏⲟ.

Дієкс: Ⲓⲁⲛ, ⲡⲟⲙⲓⲗⲱⲩⲛ̀.

ⲡⲣⲉⲉⲕⲱⲧⲱⲩⲟ, ⲡⲣⲉⲕⲏⲧⲱⲩⲟ, ⲡⲣⲉⲕⲗⲟⲑⲉⲗⲟⲕⲉⲛⲏⲛⲓⲭⲟ, ⲉⲗⲁⲕⲏⲗⲱⲩⲟ ⲕⲗⲁⲔⲏⲗⲏⲗⲱⲩⲟ ⲛ̀ⲁⲙⲓⲭ ⲑⲟⲑⲟⲣⲟⲔⲱⲩⲗⲱⲩⲟ ⲛ̀ ⲡⲣⲏⲉⲛⲟⲔⲉⲕⲱⲗⲱⲩⲟ ⲙⲁⲣⲓⲟⲩⲟ, ⲉⲟ ⲕⲉⲗⲉⲙⲏ ⲉⲕⲱⲧⲱⲩⲙⲏ ⲡⲟⲙⲁⲛⲏⲗⲱⲩⲱⲩⲱⲩⲉ, ⲉⲗⲁⲙⲏ ⲉⲉⲑⲉ, ⲛ̀ ⲁⲣⲗⲓⲗⲁ ⲁⲣⲗⲓⲗⲁ, ⲛ̀ ⲕⲉⲉⲗⲱ ⲗⲏⲑⲱⲟⲧⲱⲩⲟ ⲛ̀ⲁⲙⲓⲭ ⲫⲣⲓⲉⲧⲱⲩⲟ ⲑⲟⲑⲱⲩⲟ ⲡⲣⲉⲔⲁⲔⲁⲛⲓⲙⲓⲭ.

Дієкс: ⲧⲉⲑⲱⲗⲉ, Ⲓⲁⲛ.

Возгашеніє:

Ⲓⲁⲕⲟ ⲡⲟⲔⲟⲕⲁⲑⲉⲧⲱⲩⲟ ⲧⲉⲑⲱⲗⲉ ⲕⲉⲗⲁⲕⲁⲗⲁ ⲉⲗⲁⲕⲱ, ⲕⲉⲉⲧⲱⲩⲟ ⲛ̀ ⲡⲟⲕⲗⲟⲛⲉⲛⲏⲧⲏⲉ, ⲟⲧⲧⲱⲗⲱⲩⲟ, ⲛ̀ ⲑⲱⲛⲓⲗⲱⲩⲟ, ⲛ̀ ⲑⲱⲕⲱⲧⲟⲙⲱⲩⲟ ⲁⲗⲗⲱⲩⲟ, ⲛ̀ ⲛ̀ⲏⲏⲧⲱⲗⲉ ⲛ̀ ⲡⲣⲏⲉⲛⲟ, ⲛ̀ ⲛ̀ ⲕⲱⲗⲉⲕⲏ ⲕⲱⲗⲉⲕⲱⲩⲱⲩⲁ.

Дієкс: ⲁⲙⲏⲏⲏ.

ⲧⲁⲗⲗⲉ ⲕⲁⲔⲁⲗⲉⲙⲱⲩⲟ, ⲑⲏⲗⲗⲉⲛⲓⲭⲁ ⲙⲱⲗⲗⲁ:

ⲛ̀ ⲡⲟ ⲕⲁⲔⲁⲗⲉⲙⲱⲩⲟ ⲛ̀ⲗⲑⲉⲗⲁⲕⲱⲩⲟ ⲁⲓⲗⲁⲕⲟⲛⲓⲭⲁ ⲉⲑⲕⲱⲉⲣⲏⲟⲩ ⲁⲕⲉⲣⲓⲧⲏⲟ, ⲑⲓⲗⲟⲑⲟⲗⲉⲧⲱⲩⲟ ⲑⲏⲕⲱⲗⲉⲛⲏⲧⲏⲟ:

ⲡⲁⲕⲏ ⲛ̀ ⲡⲁⲕⲏ ⲙⲏⲣⲟⲙⲓⲭ Ⲓⲁⲗⲱ ⲡⲟⲙⲟⲗⲛⲏⲙⲉⲗ.

Дієкс: Ⲓⲁⲛ, ⲡⲟⲙⲓⲗⲱⲩⲛ̀.

ⲗⲁⲣⲧⲱⲡⲏ, ⲉⲡⲁⲉⲛ̀, ⲡⲟⲙⲓⲗⲱⲩⲛ̀ ⲛ̀ ⲉⲟⲭⲣⲁⲛⲏ ⲛ̀ⲁⲉⲗ, ⲑⲟⲗⲗⲉ, ⲧⲧⲱⲟⲉⲟ ⲕⲓⲗⲟⲔⲁⲧⲏⲧⲏⲟ.

Дієкс: Ⲓⲁⲛ, ⲡⲟⲙⲓⲗⲱⲩⲛ̀.

ⲡⲣⲉⲉⲧⲱⲩⲟ, ⲡⲣⲉⲕⲏⲧⲱⲩⲟ, ⲡⲣⲉⲕⲗⲟⲑⲉⲗⲟⲕⲉⲛⲏⲛⲓⲭⲟ, ⲉⲗⲁⲕⲏⲗⲱⲩⲟ ⲕⲗⲁⲧⲱⲩⲟ ⲛ̀ⲁⲙⲓⲭ ⲑⲟⲑⲱⲩⲟ ⲛ̀ ⲡⲣⲏⲉⲛⲟⲔⲉⲕⲱⲗⲱⲩⲟ ⲙⲁⲣⲓⲟⲩⲟ, ⲉⲟ ⲕⲉⲗⲉⲙⲏ ⲉⲧⲱⲩⲱⲩⲙⲏ ⲡⲟⲙⲁⲛⲏⲗⲱⲩⲱⲩⲱⲩⲉ, ⲉⲗⲁⲙⲏ ⲉⲉⲑⲉ, ⲛ̀ ⲁⲣⲗⲓⲗⲁ ⲁⲣⲗⲓⲗⲁ, ⲛ̀ ⲕⲉⲉⲗⲱⲩⲟ ⲗⲏⲑⲱⲟⲧⲱⲩⲟ ⲛ̀ⲁⲙⲓⲭ ⲫⲣⲓⲉⲧⲱⲩⲟ ⲑⲟⲑⲱⲩⲟ ⲡⲣⲉⲔⲁⲔⲁⲛⲓⲙⲓⲭ. *Дієкс:* ⲧⲉⲑⲱⲗⲉ, Ⲓⲁⲛ.

Ⲓⲁⲕⲟ ⲧⲧⲱⲟⲗⲟ ⲁⲕⲉⲣⲗⲁⲕⲁ...

otců našich, svatých a spravedlivých rodičů Jáchyma i Anny, svatého (*jméno svatého, jehož jest chrám a jehož jest svátek*) a všech svatých, prosíme tebe, mnohomilostivý Pane, vyslyš nás hříšné, modlíci se k tobě, a smiluj se nad námi.

Věřící: Hospodi, pomiluj. (40×)

Ještě modlíme se za pravou víru vyznávající a Krista milující cí pravoslavné pokolení naše. Za jeho vítězství, zachování, pokoj, zdraví a záchranu. Aby mu Pán a Bůh náš ve všem přispěti ráčil a ku pomoci byl, aby pod nohy našeho rodu pravoslavného srazil každého nepřítele a škůdce jeho.

Věřící: Hospodi, pomiluj. (30×)

Ještě modlíme se za jejich svatosti pravoslavné patriarchy, za vladyku metropolitu (*jméno*) [za vladyku (*jméno*); za archimandritu, igumena (*jméno*)], i za všechno v Kristu bratrstvo naše, i za každou duši křesťanskou trpící a zarmoucenou, milosti Boží a pomoci žádající; za zástitu města tohoto [či svatého přibytku tohoto] a všech v něm žijících [nebo vsi této a všech v ní žijících]; za mír a dobrý stav celého světa; za blaho svatých církví Božích; za spasení a pomoc těm, kteří se s pílí a bázní Boží namáhají, i za sloužící otce i bratry naše; za ty, kteří vše opustili a v pustině přebývají; za uzdravení nemocných; za pokoj a odpočinutí, blahou památku a odpuštění hříchů všem dříve se odebravším zesnulým pravoslavným otcům a bratrům našim, zde i všude jinde pochovaným; za osvobození zajatých, i za bratry naše ve službách jsoucí, a za všechny slouživší a sloužící ve svatém chrámě [či monastýru] tomto, rceme:

Věřící: Hospodi, pomiluj. (50×)

Ještě modlíme se, aby ochráněno bylo město toto [byla ves tato] i svatý chrám tento [či monastýr tento] a všechna města a země od hladu, moru, zemětřesení, potopy, ohně, meče, vpádu

cizozemců a občanské války...

свѣщенномъченика Горѣзда: нѡвыхъ мѣчениковъ чѣшскихъ: свѣщенномъченика Станислава: стѣнителя исповѣдника Ілеѣія карпатскаго: стѣнителя славы и добродѣтели мѣчениковъ: преподобныхъ и богоносныхъ оцъ нашихъ, стѣнителей и праведныхъ богооцъ Іоакима и Анны, и стѣнителя [инокъ, ѣще ѣтъ хрѣма] и вѣнителей стѣнителей. Молимъ тѣ многомилостиве Гдѣ, оуслыши насъ грѣшныхъ молящихся тебе, и помилуй насъ.

Дѣла: Гдѣ, помилуй, мѣ.

Сщѣ молимъ о благоверномъ и христороукикомъ православному роду нашему, о побѣдѣ, пребываніи, мирѣ, здравіи, спасеніи твоѣмъ, и Гдѣ Бгъ нашему, наипаче поспѣшити и поговѣити съ нами во вѣнчѣ, и покорити подъ нѡзѣ твоѣ всѣмъ врагѣмъ и сѣпсѣтѣмъ.

Дѣла: Гдѣ, помилуй, мѣ.

Сщѣ молимъ о господине нашемъ Блаженнѣйшемъ митрополитѣ (има рекъ) [тѣже, о господине нашемъ (высоко.) Преосвященнѣйшемъ, или: архієпископѣ, или: єпископѣ нашемъ, инокъ, ѣще ѣтъ: ѣще ли євнѣтель, и о архимандритѣ или игуменѣ нашемъ инокъ:], и о всѣмъ во Хрѣтѣ братствѣ нашему, и о всѣмъ дшнѣмъ хрѣтіанствѣ, скорѣе же и о словеннѣй, милости Бжїи и помощи тѣбѣ. Ѡ покровеніи града [стѣнителя дома] твоего, и живущихъ въ немъ. Ѡ мирѣ, и сретеніи всѣмъ міра. Ѡ благостоаніи стѣнителей Бжїи црквѣи. Ѡ спасеніи и помощи о тѣнѣмъ и стѣнителямъ Бжїи тѣбѣ и сѣнителямъ оцѣмъ и братіи нашимъ. Ѡ оутѣвленіи, и во ѡшествѣи сѣнителей. Ѡ ицѣленіи въ немощехъ лежащихъ. Ѡ оуспеніи, о славѣ, блаженнои пѣматти, и о оутѣвленіи грѣшнѣхъ вѣнчѣ прежде ѡшѣдшихъ оцѣмъ и братіи нашимъ, здѣ лежащихъ и повсюду православныхъ. Ѡ и збавленіи пѣннѣхъ, и о братѣмъ нашимъ во сѣнителяхъ

сѣнителей, и о вѣнчѣ сѣнителей...

Abychom vysvobozeni byli od všelikého soužení, hněvu a nouze, k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Zastaň se nás, spasiž nás, smiluj se nad námi a zachovej nás, Bože, blahodatí (milostí) svou.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Nejsvětější, nejčistší, nejblahoslovenější a slavné Vládkyně naší, Bohorodice a vždycky Panny Marie se všemi svatými pamětlivi jsouce, sami sebe i druh druhá i veškeren život náš Kristu Bohu poručme.

Věřící: Tobě, Hospodine.

Kněz: **Neboť tobě náleží všeliká sláva, čest a klanění, Otci i Synu i Svatému Duchu, nyní i vždycky, až na věky věkův.**

Věřící: Amen.

Na velké večerní (v předvečer neděle a některých svátků) se pje z 1. kathismy 1. antifona – **Blažený muž** (1. žalm); nebo se čte celá kathisma podle typikonu; poté je malá ektenie.

Na všednodenní večerní se u nás ve farních chrámech toto všechno vynechává a po velké ektenii se ihned zpívá „Hospodine, k tobě volám“.

По kathismě kněz nebo diákon

(je-li přítomen, vychází severními vrátky a stane na obvyklém místě)
praví malou ektenii:

Znovu diákon: **Opět a opět** v pokoji k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Zastaň se nás, spasiž nás, smiluj se nad námi a zachovej nás, Bože, blahodatí svou.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Nejsvětější, nejčistší, nejblahoslovenější a slavné Vládkyně naší, Bohorodice a vždycky Panny Marie se všemi svatými pamětlivi jsouce, sami sebe i druh druhá i veškeren život náš Kristu Bohu poručme.

Věřící: Tobě, Hospodine.

Neboť tvá jest vláda...

Возгласіть цїєннікы:

Гко твоа держава, и твоа жьсть царство, и сила, и слава, Оца, и Сына, и Святаго Дха, нынѣ и присно, и во вѣки вѣковъ.

дѣлкъ: ѿмнѣ.

Таже, Гдѣ воззвахъ: поѣтъ на гласъ стїхиръ. Таже стїхиръ.

На і, стїхиръ:

Ижеди иже темницы дшш мою, и повѣдатеи имени твоемъ. Мене ждѣтъ праведницы, дондеже воздаи миѣ.

На и:

Иже глбни воззвахъ къ тебѣ Гдѣ, Гдѣ, оублаши гласъ мой. Да бждѣтъ оуши твои, внемлющѣ гласъ моленїа моего.

На ѿ:

ѿце беззаконїа назиши Гдѣ, Гдѣ, ктѣ постоитъ; ѿкво оу тебѣ ѡчищенїе жьсть.

Имене ради твоего похвѣхъ тѣ Гдѣ, похвѣхъ дшш моа въ слово твоѣ, оупова дшш моа на Гда.

На ѡ:

Ѿ стражи оутрениа до ноци, Ѿ стражи оутрениа, да оупокѣтъ ина на Гда.

ѿкво оу Гда млть, и много оу негоу ижебавенїе, и чѣи ижебавитъ ина ѿ вѣхъ беззаконїи жьго.

Хвалите Гда вси ѡзыцы, похвалите жьго вси людїе.

ѿкво оутвердениа млть жьго на насъ, и истина Гдна пребываетъ во вѣки.

Слава, и нынѣ, вѣродиченъ.

Илѣтва вхѣда:

Вечеръ, и заутра, и полдне, хвалимъ, блгословимъ, блгодаримъ и молимъ тебѣ, влѣко вѣхъ: и прѣки молїтвѣ нашѣ ѿкво кадило прѣдъ твою, и не оуклонїе сердѣца нашѣхъ въ слово ина въ помышленїа дѣкѣтвѣ: но ижебави насъ ѿ вѣхъ лѣкѣнїа дшш наша, ѿкво къ тебѣ, Гдѣ, Гдѣ, Ѿчи наши, и на тѣ оуповахомъ, не пограмї насъ бже наши.

ѿкво подѣтъ тебѣ...

(Hlasitě:) Budiž vláda království tvého blahoslovena a velebena, Otce i Syna i Svatého Ducha, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: I duchu tvému.

Nekóná-li se litije ani bdění, pak se teď přednášejí **stichiry na stichovně.**

Pokud se slouží litije, následují nyní **litijní stichiry** příslušného svátku. »Sláva... I nyní...« a pak následuje litijní ektenie. Na litiji se odchází do chrámové předsíně (nebo západní části chrámu); kněz a diákon společně vycházejí s kadidelnicí severními vrátky, před nimi jsou neseny dvě svíce (svaté dveře jsou zavřeny); dle řecké tradice se vychází královskou bránou.

Litijní ektenie po ukončení zpěvu litijních stichir.

Kněz nebo diákon:

S pasiž, Bože, lid svůj a požehnej dědictví svému. Navštiv svět svou milostí a slitovností, pozdvihni korouhev křesťanů pravoslavných a sešli na nás bohaté své milosti. Na přímluvy nejčistší Vládkyně naší, Bohorodice a vždycky Panny Marie, mocí uctívaného a životodárného kříže, s přispěním úctyhodných nebeských beztělesných mocností, na přímluvy důstojného a slavného proroka, předchůdce a křtitele Jana, svatých slavných a všechvalných apoštolů, svatých našich otců velikých učitelů celého světa a světitelů Basila Velikého, Řehoře Theologa a Jana Zlatoústého, svatého otce našeho Mikuláše, arcibiskupa Myr Lykejských, divotvorce, svatých apoštolům rovných Cyrila a Metoděje, učitelů slovan-ských, svatého zbožného knížete Rostislava Moravského, svatého mučedníka a knížete českého Václava a svaté mučednice kněžny Ludmily, mučednice Orosie, ctihodných a bohosných otců našich, Ivana, poustevníka českého, a Prokopa Sázavského, (muč. Jana a Jeronýma,) světitele mučedníka Gorazda Českého a Moravsko-slezského, novomučedníků českých i svt. muč. Stanislava, světitele vyznavače Alexije Karpatského, svatých vítězných mučedníků, ctihodných a bohosných

otců našich...

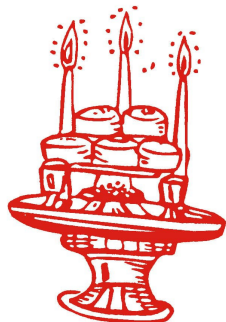
Та́же возглаго́летъ свѣ́щенникъ:

Бѣди держа́ка црѣтвіа твоегѡ благословѣна ѿ прѣпросла́влена, о́ца ѿ сѣна, ѿ свѣтагѡ дѣа, нынѣ ѿ прѣснѡ, ѿ во вѣки вѣковѡвѡ.

Лі́къ: ѿмѣнь.

Та́же нехо́днмъ въ причѣорѡ, поіо́ще стѣхнрѣ хра́ма ѿлі прѣзданнѡ, сокѣршаю́ще літїю. свѣ́щенникъ же ѿ діаконѡ еѡ кадѣльницю нехо́дѡтъ вкѡпѣ свѣверноу стѣрано́у, прѣдїдѡтъ же ѿмъ со двѣма лампадома: стѣмъ же двѣремъ затворѣннымъ свѣщымъ. Сла́ва, свѣтагѡ: ѿ нынѣ, вѣро́днчѣнѡ.

ѿ по сіхъ глаго́летъ діаконъ,
ѡще ли неѣтъ діакона,
свѣ́щенникъ, мѡтвы сѡ:

Спаси́ Бже, лю́ди твоѡ, ѿ благословѣн досто́йнїе твое: погѣтї мїръ твоѡ мїлостїю ѿ цѣдрѡтами, возвыси́ ро́гъ хрѣтіанѡ правосла́внѡвѡ, ѿ низпоелї на ны мїлостїи твоѡ вѡсѡтѡвѡ, моли́твѡмъ всепрѣчѣтѡвѡ влчцы на́шеѡ Бѣы ѿ прѣнодѣы Мрїи: сілоу чѣтнагѡ ѿ живѡтвѡрѡцагѡ крѣта: прѣдѣтѡтельствѡ чѣтнѡхъ не́нѡхъ сілѡ безплѡтнѡхъ: чѣтнагѡ, сла́внѡгѡ прѡро́ка, прѣдѣтѣн ѿ крѣтїтелеѡ Іѡанна: стѣхъ сла́внѡхъ ѿ всехъвѡльнѡхъ апѡл: ѿже во стѣхъ о́цѡ на́шнѡхъ, ѿ вселѣнскнѡхъ велїкнѡхъ о́чнїтелеѡ ѿ стѣнїтелеѡ, вѡсіліѡ велїкагѡ, Грїгѡрїѡ вѣоло́ва ѿ Іѡанна златѡсѣтагѡ: ѿже во стѣхъ о́ца на́шегѡ Нїко́лаѡ архїепѡкѡпа, мѡрѡлѡкїїсѡкагѡ чѡдѡтвѡрѡца: ѿже во стѣхъ о́тѣцѡ на́шнѡхъ Ме́до́діѡ ѿ вѡрїѡла, о́чнїтелеѡ словѣнскнѡхъ: стѣтагѡ равнѡапѡстѡльнѡгѡ велїкагѡ кнѣза Рѡстїсла́ва: ѿже во стѣхъ стѣтѡтѣрѡцѡвѡ кнѣза вѡчѣсла́ва ѿ кнѡгїннї лю́дмїлы: мѡч. ѡро́сїи: прѣбнѡхъ ѿ вѣно́снѡхъ о́тѣцѡ на́шнѡхъ Іѡанна чѣшскѡгѡ ѿ Прѡкѡпїѡ сѡзѡвѡсѡкагѡ: (мѡчен. Іѡанна ѿ Іѡерѡнїма:)

сѡсѡценномѡченнѡ Горѡзда...

Kněz: **Neboť** tvá jest vláda a království i moc a sláva, **Otce i Syna i Svatého Ducha, nyní i vždycky, až na věky věkův.**

Věřící: Amen.

Poté se zpívá úryvek z žalmu 140. / 141.: „**Hospodine, k tobě volám, vyslyš mne; vyslyš mne...**“ Následuje čtení stichir a každé předchází tzv. stíšek:

Na 10:

Vyveď ze žaláře duši mou, abych oslavoval jméno tvé. Čekají spravedliví, že mne odměníš.

Na 8:

Z hlubin volám k tobě, Hospodine, Hospodine, vyslyš volání mé. Kéž bude tvé ucho naslouchat hlasu prosby mé.

Na 6:

Budeš-li nepravosti míti na zřeteli, Hospodine, Hospodine, kdož obstojí? U tebe však je očištění.

Pro jméno tvé, Hospodine, čekal jsem na tebe, očekává duše má tvé slovo; doufá duše má v Hospodina.

Na 4:

Od stráže jitřní až do noci, od stráže jitřní nechť doufá Israel v Hospodina.

Neboť u Hospodina je milost a hojně je u Něho vysvobození. On vysvobodí Israele ze všech jeho nepravostí.

Chvalte Hospodina, všichni národové; vychvalujte Ho, všichni lidé! Neboť upevnila se jeho milost nad námi a pravda Hospodinova zůstává navěky.

Žalmista: »Sláva... I nyní...« (*Následuje bohorodičen.*)

Při velké večerní se nyní koná vchod. Kněz potichu říká modlitbu vchodu:

Večer, za svítání a v poledne chválíme a blahoslovíme tebe, díky vzdáváme tobě a modlíme se k tobě, Vládce všech: Nechť vznáší se modlitba naše jako kadidlo před tebou; nedej, aby srdce naše uchylovala se k řečem nebo myšlenkám zlým, ale vysvoboď nás ode všech, kdož úklady činí duším našim; neboť k tobě, Hospodine, Pane, obráceny jsou oči

naše a v tebe složili jsme...

Возглашііе:

И́ко подо́баетъ тебѣ всѣ́каа сла́ва,
че́сть и́ покло́неніе, О́цѣ, и́ Снѣ, и́ Свѣ́томѣ
Дхѣ, ны́нѣ и́ пріи́шо, и́ во вѣ́ки вѣ́ковѣхъ,
амѣнь.

Та́же вѣ́говла́детъ вхо́дъ:

Благо́словенъ вхо́дъ свѣ́тыхъ твои́хъ,
всегдѣ, ны́нѣ и́ пріи́шо, и́ во вѣ́ки
вѣ́ковѣхъ.

И́ возгла́шетъ ді́аконъ: Премудро́сть, проро́чи.

Ді́акъ же: Свѣ́те ти́хий свѣ́та сла́вы, безме́ртнаго, О́ца́ неба́го,
свѣ́та вѣ́чнаго, И́же Хрѣ́сте, пріи́дше на за́падъ со́лнца, ви́дѣвши
свѣ́тъ ве́черній, по́емъ О́ца, Сна, и́ Свѣ́та Дха́, Бга́. Дорго́ннъ сѣи́ во
всѣ́ времена́ пѣ́тъ бы́ти гла́сы преподо́бными, Сне́ Бж́іи́, жи́вотъ
да́и: тѣ́мже ми́ръ тѣ́ сла́витъ.

По вхо́дѣ́ же, положи́къ о́бычннй покло́нъ о́ччненнй мона́хъ, и́ли чте́цъ,
поѣ́тъ прокі́менъ днѣ́.

Ѥ́ще же сѣ́тъ свѣ́ота ве́чера, глаго́летъ:

Гдѣ́ воцрѣ́а, въ лѣ́потѣ́ ѡ́блече́а.

Стѣ́хъ: ѡ́блече́а Гдѣ́ въ е́ла, и́ преподо́аа.

Стѣ́хъ: И́ко о́твѣрдѣ́ вселеннѣ́ю, іа́же не подкѣ́жита.

Стѣ́хъ: до́мѣ́ твоѣ́мѣ́ подо́баетъ свѣ́та Гдѣ́, въ до́лготѣ́ днѣ́.

Въ недѣ́лю ве́чера, гла́съ и́:

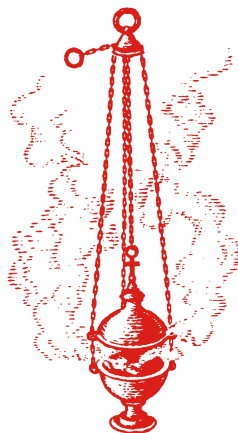
Се́ ны́нѣ́ вѣ́говла́детъ Гдѣ́ ве́ ра́н Гдѣ́ни.

Стѣ́хъ: Свѣ́таи́и во хра́мѣ́ Гдѣ́ни, во дво́рѣ́хъ до́мѣ́ Бга́ на́шего.

Въ понеде́льникъ ве́чера, гла́съ дѣ́:

Гдѣ́ о́ула́шитъ ма́, внигда́ воззва́ти ми́ къ немѣ́.

Стѣ́хъ: Внигда́ пріи́звѣ́ти ми́, о́ула́ша ма́ Бгѣ́ пра́вды моѣ́а.

Во вѣ́черннхъ ве́чера...

Abychom ostatní čas života svého v pokoji a pokání skončili, Hospodina prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Za křesťanské skonání života našeho, bez bolesti, bez zahanbení, v pokoji a za dobré zodpovídání se na hrozném soudu Kristově prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Nejsvětější, nejčistší, nejblahoslovenější a slavné Vládkyně naší, Bohorodice a vždycky Panny Marie, se všemi svatými pamětlivi jsouce, sami sebe i druh druhá i veškeren život náš Kristu Bohu poručme. (*Diákon, pokloniv se a přežehnav, odstupuje před ikonu Spasitele.*)

Věřící: Tobě, Hospodine.

Kněz: **N**eboť dobrotivý a lidumilný Bůh jsi ty, a tobě chválu vzdáváme, Otci i Synu i Svatému Duchu, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Kněz: **P**okoj všem.

Věřící: I duchu tvému.

Diákon: **S**kloňme hlavy své před Hospodinem.

Věřící: Před tebou, Hospodine.

Kněz se tiše modlí:

Hospodine, Bože náš, který jsi nebesa sklonil a sestoupil pro spasení pokolení lidského, shlédni na služebníky své i na dědictví své; neboť před tebou, přísným a lidumilným soudcem, služebníci tvoji sklonili hlavu i šíjí svou; neočekávají pomoci od lidí, nýbrž od tebe očekávají milosti a touží po spasení tvém. Opatruj je každého času i tohoto večera, ochraňuj je také v nastávající noci před každým nepřitelem a všelikým působením ďábelským, před daremnými myšlenkami a úmysly zlými.

Budiž vláda království...

Прочеє время живота нашего въ мирѣ и покаѣнїи скончати, оу Гда проенимъ.

Діакъ: Подай, Гдн.

Хртіанскїа кончіны живота нашего, безкомѣзненны, непорядны, мирны и добраго ѿвѣста на страшиемъ сдѣици Хртоуе проенимъ.

Діакъ: Подай, Гдн.

Пресѣю, пречѣю, преблагословеннѣю, славу и блгу нашу Бѣу, и принодѣу Мрїю со крѣми стѣми поманишше, самн секе, и дрзга дрзга, и кѣе живота нашъ Хрту Бѣу предадимъ.

Діакъ: Тече, Гдн.

И сщеникъ возглаголетъ:

Ико блг и члвколюбецъ Бѣу сн, и тече славу возымаемъ, ѿцѣ, и снѣ, и стѣомѣ дхѣ, нынѣ и приешо, и во крѣки вѣкѣвѣхъ.

Діакъ: Амѣнь.

Сщеникъ: **М**ръ крѣмъ.

Діакъ: И дхѣи твою.

Діаконъ: **Г**лавы наша Гдн приклонимъ.

Діакъ: Тече, Гдн.

Молѣтка главоприклоненїа:

Гдн Бже нашъ, приклонивый нѣса и сошедый на спасенїе рода челоуѣческаго, призри на рабы твоѣ, и на достоѣнїе твоѣ. Тече во страшномѣ и члвколюбцѣ сдѣи, твои рабы поклонїша главы, своѣ же покорїша кѣа, не ѿ челоуѣкѣ ѿждидающе помочи, но твою прогаци мѣлостї, и твою чающе спасенїа: ѣже сохрани на великое время, и по настѣицемъ вечерѣ и въ приходѣицѣю нѣцѣ, ѿ великаго врага, ѿ великаго противнаго дѣиства дѣвоукаго, и ѿ помышленїи сѣтныхъ, и воспомнѣнїи лѣкѣвѣхъ.

Бѣди державѣ...

naše a v tebe složili jsme naději svoji; nedopusť, Bože náš, abychom byli zahanbeni. — Neboť tobě náleží všechna sláva, čest i klanění, Otci i Synu i Svatému Duchu, nyní i vždycky, až na věky věkův. Amen.

Na to kněz žehná vchod, říkáje tiše: Blahosloven vchod svatých tvých, vždycky, nyní i příště, až na věky věkův. Amen.

Kněz nebo diákon:

Velemoudrost! Povznesme se!

Věřící zpívají hymnus od Sofronia, patriarchy jerusalemského:

Světlo tiché, svaté slávy, nesmrtelného Otce nebeského, Svatého, Blaženého, Ježíši Kriste. Přišedše k západu slunce a spatřivše záři večerní, opěváme Otce, Syna i Svatého Ducha, Boha. Synu Boží, jenž dáváš život, hoden jsi po všechny časy hlasy ctihodnými být opěvován. Pročež svět tebe velebí.

Po vchodu se sloužící pokloní jako obvykle. Dle místního zvyku pak diákon (není-li přítomen, tak kněz) čte prokimen.

Pozor mějme! Pokoj všem! Velemoudrost!

V sobotu večer:

1. Hospodin kraluje, I oděn jest velikolepostí.
2. Oblékl se Hospodin v sílu a přepásal se.
3. Neboť upevnil vesmír, kterýž se nepohne.
4. Domu tvému náleží svatost, Hospodine, navěky.

V neděli večer:

1. Aj, nyní dobrořečte Hospodinu, I všichni služebníci Hospodinovi.
2. Stojící ve chrámě Hospodinově, v nádvořích domu Boha našeho.

V pondělí večer:

1. Hospodin mne vyslyší, I když jej budu vzývati.
2. Když volal jsem, vyslyšel mne Bůh spravedlnosti.

V úterý večer...

Во вѣчѣрнихъ вѣчера, гласъ ѧ:

Милостѣ твоѡ, Гдѣ, поженѣтъ мѡ вѣлѣ днѣ животоѡ моегоѡ.

Стихъ: Гдѣ пасѣтъ мѡ, ѡ ничтоѡже мѡ лишѣтъ, на мѣстоѣ слѡвѣ твоѡ. Пѡ мѡ вѣлѣ мѡ.

Въ вѣчѣрнихъ вѣчера, гласъ Ѣ:

Бже, во ѡма твоѡ спасѣ мѡ, ѡ въ сѣлѣ твоѡй сѣдѣ ми.

Стихъ: Бже, оуслыши молѣтвоѡ мою, вѣдши глаголы оуствоѡ моиѡ.

Въ четвѣртокъ вѣчера, гласъ Ы:

Помощь моѡ ѡ Гдѣ сотвориши мѡ ѡ зѣмлю.

Стихъ: Возведѡхъ очи мои въ горы, ѡниѡдѡже приидѣтъ помощь моѡ.

Въ пятѡкъ вѣчера, гласъ Ѧ:

Бже, заступникъ мой ѣси ты, ѡ милостѣ твоѡ предвариѣтъ мѡ.

Стихъ: Изми мѡ ѡ врагъ моиѡ Бже, ѡ ѡ востаѡщихъ на мѡ ѡзбѣви мѡ.

ѡ ѡбѣ полагаѣтеѡ чтѣнѣ [ѡце ѣтеѡ].

ѡбращѣе же сѣнникъ къ западѣ, согбенѣ ѡмѣнѣ рѣце, стѡитъ ѡжидѡнѣ ѡ исполненѣ прокѣмена: тѡже поклонѣтеѡ, ѡ ѡходѣтъ на мѣсто своѡ. По прокѣмнѣ же, глаголетъ дѡконъ, ѡце ѣтеѡ, ѡзвѣдѣ еѡверноѡ стѡнѡ [ѡбѣ же вѣдѣтъ ѡлтарѡ стѡитъ предѣ стѡнѡ трапѣзоѡ]:

Рѣмѡ вѣ...

Ještě modlíme se za ty, kteří přinášejí dary a kteří dobrodiní činí ve svatém a veledůstojném chrámě tomto, za přisluhující, zpívající a přítomný lid, očekávající od tebe velikých a hojných milostí.

Věřící: Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj.

Kněz: **N**eboť milostivý a lidumilný Bůh jsi ty, a tobě chválu vzdáváme, Otci i Synu i Svatému Duchu, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Žalmista:

Dejž, Hospodine, abychom večer tento...

Následuje ektenie prosebná

Vykonejme večerní modlitbu naši k Hospodinu.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Zastaň se nás, spasiž nás, smiluj se nad námi a zachovej nás, Bože, blahodatí (milostí) svou.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Abychom celý den dokonale, svatě, pokojně a bez hříchu strávili, Hospodina prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Za anděla pokoje, věrného vůdce, ochránce duší a těl našich, Hospodina prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Za odpuštění a prominutí hříchů a poklesků našich Hospodina prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Za to, co je dobré a užitečné duším našim, a za mír světa Hospodina prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Abychom ostatní čas...

Бѣще мѡлнмѡ ѡ плодѡносащнхъ ѡ добродѣлющнхъ во сѣчѣмъ ѡ
вечерннѣмъ храмѣ сѣмъ, тѣрѣждающнхъ, поющнхъ ѡ предстоащнхъ
людемъ, ѡжндающнхъ ѡ тебе великіа ѡ богатыа мѡлостн.

Днѣк: Гдн, помнлш. (Трнжды.)

Возглашатъ цѣнннк:

Гдн мѡлостнхъ ѡ челоѡкѡлюбецъ Бѡгъ сн, ѡ тебѣ
слаѡ возмыаемъ, ѡтцѡ, ѡ сынѡ, ѡ сватѡмъ дшхѡ,
нынѣ ѡ прнснѡ, ѡ во вѣкн вѣкѡвъ.

Днѣк: Амннь.

Таже: Сподѡкн, Гдн, въ вечеръ сн:

Днѡконъ: Нспѡлнмъ вечернюю молнтѡѡ нашѡ Гдн.

Днѣк: Гдн помнлш.

Засчлпн, спасн, помнлш ѡ сохрнн насъ Бжѡ тѡѡю блгодатю.

Днѣк: Гдн, помнлш.

Днѡ всгѡ совершенна, свѡта, мнрна ѡ безгрѣшна, ѡ Гдн прѡснмъ.

Днѣк: Подн, Гдн.

Гдн мнрна, вѣрна настѡвннка, хрннтѡла дшхъ ѡ тѣлесъ нашнхъ,
ѡ Гдн прѡснмъ.

Днѣк: Подн, Гдн.

Процнннѡ ѡ ѡстаѡленнѡ грѣхѡвъ ѡ прегрѣшеннѡ нашнхъ, ѡ Гдн
прѡснмъ.

Днѣк: Подн, Гдн.

Дѡбрыхъ ѡ полѣзныхъ дшамъ нашымъ, ѡ мнра мнрѡкн, ѡ Гдн
прѡснмъ.

Днѣк: Подн, Гдн.

Прѡче врема жнкогѡ...

V úterý večer:

1. Milost tvá, Hospodine, I následovati mne bude po všechny dny mého života.
2. Hospodin jest pastýř můj, nebudu míti nedostatku. Na místa hojnosti mne přivede.

Ve středu večer:

1. Bože, ve jménu svém spasiž mne, I a silou svojí spravuj mne.
2. Bože, vyslyš modlitbu mou, popřej sluchu slovům úst mých.

Ve čtvrtek večer:

1. Pomoc má jest od Hospodina, I kterýž učinil nebe i zemi.
2. Pozdvihuj oči své k horám, odkudž přijde pomoc má.

V pátek večer:

1. Bože, ochránce můj jsi ty; I milost tvá mne předchází.
2. Vytrhni mne z rukou nepřátel mojich, Bože, a od těch, kteří povstávají proti mně, vysvoboď mne.

Kněz je při zpěvu proklimenu obrácen k západu, stojí (na horním místě), očekává dokončení zpěvu proklimenu. Pak se ukloní a odchází na své místo před svatý prestol. (Při všednodenní večerní, není-li diákon, kněz stane na soleji před zavřenými královskými dveřmi, aby po dokončení zpěvu „Dejž, Hospodine, abychom večer tento...“ říkal prosebnou ektenii.)

Na velké večerní před velkými svátky nebo při službě s litíjí se po proklimenu vsouvá do postupu služby **čtení paremíjí**: většinou tři čtení ze Starého zákona (při zavřených královských dveřích – věřící mohou sedět); občas jsou to čtení z Nového zákona (při otevřených královských dveřích – věřící stojí).

Kněz nebo diákon před čtením každé paremíje: Velemoudrost!

Žalmista: Čtení z knihy proroka..., čtení z knihy Stvoření..., **apod.**

Kněz nebo diákon: Pozor mějme! (**Žalmista čte paremii.**)

Na velké večerní nyní následuje ektenie vroucí. Při všednodenní večerní se koná až po závěrečných troparech a začíná až „Smiluj se nad námi, Bože...“ (Čili bez prvních dvou proseb.)

Rceme všichni...

РЦЕМЪ ВЪНЪ ѿ ВСЕА ДУШИ, ѿ ѿ ВСЕГѠ ПОМЫШЛЕНІА НАШЕГО РЦЕМЪ.

Ліікз: Гдн, помнілїй.

ГОСПОДИ ВСЕДЕРЖИТЕЛЮ, БОЖЕ ОТЦЕЦЪ НАШНХЪ, МОЛИМЪ ТИ СѦ, ОУСЛЫШИ НІ ПОМИЛІЙ.

Ліікз: Гдн, помнілїй.

ПОМИЛІЙ НАСЪ, БОЖЕ, ПО ВЕЛІЦІЕЙ МИЛОСТИ ТВОЕЙ, МОЛИМЪ ТИ СѦ, ОУСЛЫШИ НІ ПОМИЛІЙ.

Ліікз: Гдн, помнілїй. (Трїжды.)

ѢЩЕ МОЛИМЪ Ѡ ГОСПОДИНЕ НАШЕМЪ БЛАЖЕННІЙШЕМЪ МИТРОПОЛІТѢ (ІІМѦ РЕКЪ) [Ѡ ГОСПОДИНЕ НАШЕМЪ (ВЫСОКО-) ПРЕСВѦЩЕННІЙШЕМЪ (ІІЛІ: архієпіскопѢ, ІІЛІ: єпіскопѢ) (ІІМѦ РЕКЪ)], НІ ВЕЕЙ КО ХРІСТѢ ВРАТІИ НАШЕЙ.

Ліікз: Гдн, помнілїй. (Трїжды.)

ѢЩЕ МОЛИМЪ Ѡ ВРАТІАХЪ НАШНХЪ, СѦЩЕННИЦѢХЪ, СѦЩЕННОМОНАСѢХЪ, НІ ВСЕМЪ КО ХРІСТѢ БРАТЦТѢХЪ НАШЕМЪ.

Ліікз: Гдн, помнілїй. (Трїжды.)

ѢЩЕ МОЛИМЪ Ѡ СТРАИѢ НАШЕЙ, ПРАВИТЕЛЕХЪ И КОНИСТѢХЪ СѦ, ДА ТНХОЕ НІ БЕЗМОЛВНОЕ ЖИТІЕ ПОЖИВЕМЪ КО ВЕАКОМЪ БЛАГОЧЕРТІИ НІ ЧИСТОТѢ.

Ліікз: Гдн, помнілїй. (Трїжды.)

ѢЩЕ МОЛИМЪ Ѡ БЛАЖЕННЫХЪ НІ ПРИНОПАМАТНЫХЪ СОЗДАТЕЛЕХЪ СѦЩАГО ХРАМА СЕГѠ [ІІЛІ: сѢѦА ѠБНІТЕЛІ СѦ], НІ Ѡ ВСѢХЪ ПРЕЖДЕПОЧІВШИХЪ ОТЦЕХЪ НІ ВРАТІАХЪ, ЗАѢ ЛЕЖАЩИХЪ НІ ПОВЕІАДЪ, ПРАВОСЛАВНЫХЪ.

Ліікз: Гдн, помнілїй. (Трїжды.)

ѢЩЕ МОЛИМЪ Ѡ МИЛОСТИ, ЖІЗНИ, МИРѢ, ЗДРАВІИ, СПАСЕНІИ, ПОСѢЩЕНІИ, ПРОЩЕНІИ НІ ѠСТАВЛЕНІИ ГРЕХѠВЪ РАВѠВЪ БЖІИХЪ, ВРАТІИ СѦЩАГО ХРАМА СЕГѠ [ІІЛІ: сѢѦА ѠБНІТЕЛІ СѦ].

Ліікз: Гдн, помнілїй. (Трїжды.)

ѢЩЕ МОЛИМЪ...

Diákon (je-li přítomen)

pak vychází severními vrátky před královské dveře ke čtení vroucí ektenie.
Kněz zůstává v oltáři, stojí před svatým prestolem.

Ektenie vroucí

Rceme všichni z celé duše a z celé mysli své rceme!

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Hospodine, Vševládce, Bože otců našich, prosíme tebe, vyslyš nás a smiluj se!

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Smiluj se nad námi, Bože, podle velikého milosrdenství svého, prosíme tebe, vyslyš nás a smiluj se!

Věřící: Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj.

Ještě modlíme se za vладыку našeho metropolitu (jméno) [i za vладыку našeho (archi-) episkopa (jméno)] a všechny naše bratry v Kristu.

Věřící: Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj.

Ještě modlíme se za bratry naše, kněžstvo, mnišské duchovenstvo a všechno bratrstvo naše v Kristu.

Věřící: Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj.

Ještě modlíme se za vlast naši a její představitele ve správě státní i ve vojsku, abychom životy své tiše a pokojně strávili ve všelike zbožnosti a čistotě.

Věřící: Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj.

Ještě modlíme se za blažené a věčné paměti hodné zakladatele svatého chrámu tohoto [svatého monastýru tohoto] i za všechny pravoslavné dříve zesnulé otce i bratry, zde a všude jinde odpočívající.

Věřící: Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj.

Ještě modlíme se za milost, život, pokoj, zdraví, spásu, navštívení, odpuštění a prominutí hříchů pro služebníky Boží z bratrstva svatého chrámu tohoto.

Věřící: Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj.

Ještě modlíme se za ty...